

SÖYLEŞİ:

Siyasi görüşünüz ne olur-
sa olsun akıl ve vicdan
sahibi olmayı, öğretiyor
sanırım ODTÜ'lü olmak.
Zamana, iktidarlara ya
da güncel inip çıkmalara
taviz vermeyen, eğilip
bükülmeven insan tipi.

Cengiz Bozkurt

>13

ORTA SAYFA:

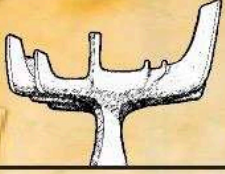
ODTÜ'de

Gençlik Hareketi

Değerlendirmesi:

- Öğrenci Kolektifleri
- Üniversite Konferansı
- Üniversite Kongresi
- Yurtsever Gençlik

>7-8-9-10

GAZETE

gayriresmi odtü gazetesi

sayı: 1 • nisan 2013

ODTÜ

Gazete ODTÜ, biz ODTÜ'lülerin ortak çabasıyla ortaya çıkmış, tüm ODTÜ'yü kapsama ve tüm bileşenleriyle ODTÜ'ye ait olma iddiasındaki bir yayın faaliyetidir. Her alanda sözümüzü söyleyebilmenin ve birbirimizle paylaşabilmenin yolunu açacak olan bir araç, ODTÜ'ye yöneltilen saldırılara karşı üniversitenin sesini, bir de bu yolla duyurabilecek olma ümidi ve amacıyla çıktık yola.

Yola Çıkarken...

Elinizde tutmakta olduğunuz bu kağıt topluluğu, adından da anlaşılacağı gibi bir "gazete". Fakat ülkemizdeki standart gazete profiline pek benzemiyor. Bu gazetenin, çeşitli alanlarda milyarlarca dolarlık yatırımları olan, iktidarı rahatsız edecek hamleler yapmaktan ölesiye korkan bir patronu yok. Sırça köşklere, lüks ciplerden inmeyen, başbakanlı-cumhurbaşkanlı kahvaltılarda boy gösteren, oradan da halka akıl vermeye kalkan "sosyetik" yazarları yok. Kendilerine ne servis edilirse onu sunan, iktidar "leb" demeden "Çorum!" diye atlayan şakşakçı muhabirleri, gücünün yanında yer almayı gazetecilik zanneden, yalan söylemekten zerre gocunmayan editörleri yok. Ankara'nın doğusuna geçmeden Kürt sorununu çözmeye kalkan veya yurt dışından ülkenin nabzını tuttuğunu iddia eden gazetecileri yok. Sayfalarca, aslında kimsenin ihtiyacı olmayan ürünleri rengarenk ilanlarla pazarlamaya kalkan reklamları yok. Arka sayfa güzeli, üçüncü sayfa cinayetleri yok. Doğru zamanda, doğru yerde bulunmaktan başka meziyetsiz olmayan bir avuç zibidinin yatak odalarında neler döndüğünü teşhir etmeyi habercilik başarısı olarak sunan mensupları ise hiç yok.

Neyi var peki? Bu gazetenin yerelliği var en başta. ODTÜ'lülere ODTÜ'den geliyor bu gazete. Ciplere binmeyip, fahiş fiyatlara satılan EGO bandrollerinden almadığı için her allahın günü küçük Melih'ler ile birbirine giren yazarları var. Hayatını iktidar yandaşlığına değil, aydın sorumluluğunun gereklerini yerine getirmeye adanmış editörleri, okulunu ve ülkesini gericiğin karanlığına teslim etmeyi reddeden muhabirleri, sosyetik olmayı geçtim, yazdığı yazının altına ismini yazarken bile bunun kolektif emeğe saygısızlık olup olmadığını sorgulayan köşe yazarları var. Parası neyse verip redaktörlük yaptırdığı çalışanları değil, gecesi-

ni gündüzüne katıp, belki de pek çok imla ve yazım hatasını gözden kaçıran editörleri, redaktörleri var. "Kalem kılıçtan keskindir" lafını şiar edinse de, gerektiğinde hem kaleme, hem de gözünü kırpmadan kılıca sarılabilecek üniversiteliler var bu gazetede. Gericiliğe karşı ilericilik, din sömürüsüne karşı bilim, polis şiddetine karşı direniş, faşizme karşı halkların kardeşliği, sosyal adaletsizliğe karşı eşitlik talebi var. Dezenformasyon ve yalana karşı gerçekler var.

Peki biz bu gazeteyi niye yaptık? İş gücü eksikliği mi çekiyoruz? Pek çok iktidar sahibi insanın arasının iyi olmadığı bir okuldur bizimkisi. Ya arka kapıdan sessiz sedasız gelirler, ya da hiç gelmemeyi tercih ederler. Zira, kurulduğu günden bu yana, üniversitede ve memlekette yanlış giden şeylere sesini çıkarmak konusunda hiç tereddüt etmemiştir bu okulun öznelere. SSCB'ye yönelmiş bir silah şeklinde inşa edilmiş bir kampüsü, o kampüsü inşa eden emperyalistlere ve işbirlikçilere karşı çevirebilmiş bir okuldur bu. Yalnız öğrencileri de değil hocaları, işçileri, mezunları hep beraber itiraz ederler bir avuç insanın koca bir halka zulmetmesine. Yalıtılmış alanlar yaratmak isteyenlere inat, yalnız okuluna değil, bütün bir ülkeye, hatta yeri geldiğinde bütün dünyaya sahip çıkmanın sorumluluğunu bilmektir çünkü ODTÜ'lü olmak. Marjinal, hiçbir şeyden memnun olmayan ve bu memnuniyetsizlik halinden zevk alan gençler şeklinde yaftalarlar o yüzden de bizleri. Kimi zaman uzaya fırlatılan bir uyduyu protesto ettiğimizi öğreniriz bir televizyon kanalından, kimi zaman da bir başbakanın ağzından ellerimizde molotof kokteylleriyle ortalığı yakıp yağmaladığımızı. Kimi zaman bizler "terörist" diye suçlanırsak, kimi zaman da hocalarımız. Pek kimseyi ikna edemeseler de bizleri suçlamaya devam ederler sahip oldukları tüm olanakları kullanarak. Bu saldırılara bizler en iyi bildiğimiz yolu kullanarak, üretmek yanıt veririz. "Düşünebiliyor musunuz, amfide film göster-

iyorlar, tiyatrolar, konserler düzenliyorlar" diyenlere, sanata "ucube" olarak bakanlara cevabımızı tiyatro ve film festivalleriyle, üniversite şenlikleriyle veririz. Bilimi bir avuç patronun emrine amade etmeye çalışanlara, kendi dindar-kindar neslini yaratmak için bilimsel gerçekleri yok sayarak bilim dışı konuları ders kitaplarımıza sokmaya çalışanlara cevabımızı, halk için bilimi savunarak düzenlediğimiz panellerle, sempozumlarla veririz.

Okumakta olduğunuz gazete de tıpkı diğerleri gibi ODTÜ'nün bir başka üretimidir. Gazete ODTÜ, biz ODTÜ'lülerin ortak çabasıyla ortaya çıkmış, tüm ODTÜ'yü kapsama ve tüm bileşenleriyle ODTÜ'ye ait olma iddiasındaki bir yayın faaliyetidir. Ayda bir çıkarmayı planladığımız bu gazetede kültür-sanattan bilime, politikadan teknolojiye pek çok farklı konuya dair yazı bulmanız mümkün olacak (diye umuyoruz tabii, yoksa ülkenin güncel politik ortamında, gazetenin sonraki sayılarının, çeşitli yüksek güvenlikli infaz kurumlarından, "görölmüştür" damgası eşliğinde çıkması da mümkündür). Her alanda sözümüzü söyleyebilmenin ve birbirimizle paylaşabilmenin yolunu açacak olan bu araçla, ODTÜ'ye yöneltilen saldırılara karşı üniversitenin sesini, bir de bu yolla duyurabilecek olma ümidi ve amacıyla çıktık yola. Bu ilk nüshamızda ise, biyoçeşitlilikten Cengiz Bozkurt'a, direnişten edebiyata, okuldaki etkinliklerden Melih Gökçek'e, sahne sanatları ve sanatkarlarından uydulara, pek çok değişik alanda ve konuda yazılar, röportajlar, dosyalar, makaleler, bildiriler ve bilimum çeşitli yazılı materyalle karşılaşacaksınız. Kim bilir, belki "bu ney" diyerek bir kenara fırlatacak, belki zorla eşinize dostunuza okutmaya çalışırken onlarla papaz olacak, belki de bizlerle birlikte bu "çılgın proce"nin bir parçası olmak isteyeceksiniz. O halde lafı fazla uzatmadan, sürçülisan ettiyse affola diyelim ve sahneyi yazarlarımıza terk edelim. Hayde bre..

Ferit Şahenk, NTV ve Star TV'nin patronu.

Kimin Medyası?

Ne ilkelerimizden taviz vereceğiz ne de halkın ve üniversitenin düşmanlarına rahat!

Kolektif Basın Merkezi

Günümüzde teknolojinin gelişmesiyle birlikte habere ulaşmak çok basit bir hale geldi. Gazetelerin, televizyon kanallarının yanına haber siteleri, sosyal paylaşım siteleri, kişisel bloglar birer birer eklendi. Bu aynı zamanda yayılan bir haberin çeşitliliğini de artırdı. Çünkü medya gibi bir gücü her bir farklı bakış kendi yararına kullanmak istedi ve haber etiği, sorgulama gibi kavramların yerine reklam ve kar daha öncelikli hale geldi. Kısacası medyanın gücü gücün eline geçti ve sorgulayana, üretene, hesap sorana medyanın alternatifini yaratmak kaldı. Şimdi anlatacağımız da bu alternatif zorunlu kılan nedenler ve alternatif medyaya uygulanan baskılarla ilgili olacak.

University of London'da Medya ve İletişim profesörü olan Natalie Fenton, "Haberin Geleceği" adlı makalesinde "Haber medyası ile demokrasi arasındaki ilişki nedir?" diye soruyor ve ekliyor: "Takip eden, hesap soran, iktidarı sorgulayan ve müzakereyi koruyup devam ettiren bir haber medyası, işleyen bir demokrasi için kritiktir." Türkiye'de işleyen bir demokrasinin olmadığını anlatmak içinse gece yarısı

lari meclisten geçen yasalardan tutun da en fazla siyasi tutukluyu barındıran ülke olmamıza kadar elimizde yüzlerce kanıt var. Onlarca gazetecinin tutuklu olduğu, gazetecilerle yaptığı toplantılarda onlara nasıl haber yapacaklarını anlatan bir başbakanın Türkiye'sinde iktidarı sorgulayan bir medyanın var olup olmadığını tartışmak bile anlamsız kalıyor. İktidarın var olan medya güçlerini denetim altına almakla yetinmeyip kendi medyasını da yarattığı bir memlekette Fenton'un dediği gibi "Geri kalan herkesin sözü rüzgarda kaybolup giderken iyi kaynaklara sahip ve güçlü olanların zaten yüksek olan sesi zirveye taşınıyor."

İktidarın kendi medyasının nasıl bir işlev gördüğünü biraz açmakta fayda var. Zaman ve Yeni Akit gazeteleri polis operasyonlarından önce bunun duyurusunu yapan, tutuklama kararlarını mahkemelerden önce veren yani adeta birer istihbarat birimi gibi çalışan yayınlar. Hedef gösterme girişimlerini de es geçmemek gerekiyor elbette. Şimdi bir örnekle iktidar medyası nasıl kullanır sorusunun cevabını görelim:

Zaman gazetesinde yer alan habere

göre polis biber gazıyla müdahale ettiği eylemcilere limonla yardım ediyor. Ancak küçük bir araştırmayla görüyoruz ki bu haber yalandan ve çarpıtmadan ibaret. Çünkü polisin biber gazından etkilendiği için yardım ettiği kişi bir başka fotoğrafta görüldüğü üzere sivil polis. Yaşanan bir olayı kesip biçerek, kendi baktığı yerden yansıtan bir habercilik anlayışı bu. Aynı anlayış kampüsüne polis giren ODTÜ'lülerin direnişini de "provokatörler yine iş başında", "üniversite değil örgüt yuvası" biçimlerinde yansıtmıştı. Yaralanan onlarca öğrenciyi görmezden gelip ölümden dönen üniversiteliyi arkadaşlarının yaraladığını iddia edecek kadar da pervasızlaşan bir anlayış bu aynı zamanda. Fazla uzatmaya gerek yok. Yaşanan bir olayın kaç farklı şekilde yansıtılabileceğinin en yakın örneğini 18 Aralıkta ODTÜ'de yaşananlarda görmüştük. Başbakan Erdoğan'ın ODTÜ'ye esip gürlemesinin ardından ana akım medya mesajı alıp başbakanın yorumlarıyla aynı doğrultuda haber yapmayı kendine görev bilmişti. Bu görevi edinmeyenlerin başına gelecekler de zaten bilinmez değil. Çalıştığı şirket aranıp uyarılır, devam ederse

işten atılır, olayı çok fazla uzatıp "dokunursa" da "yanar".

Var olan durum buyken teknolojinin sağladığı imkanları değerlendirebilmek çok önemli bir noktada duruyor. Alternatiften kastımız da bu zaten. Kendi sesimizi yükseltebileceğimiz çeşitli yayınlar (yerel ya da ulusal), sosyal paylaşım siteleri, kişisel bloglar şu anda da iktidarı sorgulayan ve eleştirenlerin kullandığı araçlar. GazeteODTÜ de bunlardan biri. İlk sayısında bize de yer verdiği için teşekkür etmenin yanında bir de hoşgeldin diyoruz GazeteODTÜ'ye.

Biz egemen olanın alternatifini yaratırken elbette ki iktidar da boş durmayıp saldırıyor üzerimize. En yakın örneklerinden biri Yurt Gazetesi'nde yer alan Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in sahte ödül haberinin ardından bu haberi yapan her gazete ve haber sitesine gönderilen ihtar mektupları. "Alehime haber yapmak haddinize mi!" diyor kısaca Gökçek. BirGün Gazetesi'ne Başbakan Erdoğan'ın açtığı tazminat davası, yine Melih Gökçek'in twitter'da kendisi hakkında eleştiride bulunanlara hakaretler ve tehditler yağdırması da ilk akla gelen örneklerden.

Tüm bunlara rağmen daha önce dediğimizi tekrarlamakta fayda var: Ne ilkelerimizden taviz vereceğiz ne de halkın ve üniversitenin düşmanlarına rahat!

GAZETE ODTÜ
gayriresmî
odtü gazetesi

Yerel, süreli.

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:

Ayhan Arda ARAZ

Adres: Sokullu Mehmet Paşa Cad. 157/1. Dikmen-Çankaya/ANKARA

gazeteodtu@gmail.com

Dizgi & Mizanpaj:
Can Kaya

Basıldığı yer: Star Medya
Yayıncılık A.Ş. Fatih Mah.
Esenboğa Yolu. 12. km.

Pursaklar/ANKARA

Ücretsizdir.

Hangimiz Normal?

Gülşah GÜLEN

ODTÜ İktisat Bölümü Asistanı

Hiçbir şey için geç değildir çelişkinde, dönüşüme olan inanç ile yazılan bir dayanışma hikayesi...

ODTÜ Asistan Dayanışması nasıl bir araya geldi? Şartlar olgunlaştı ve biz doğduk diye başlamayacağım yazıya... Şartlar hep olgundu- olgunmuş. Sesimiz birliktelikle daha gür çıkmaya başladı sadece.

Gerçek hayatın teorileştirilmesinden, teorilerin gerçek hayata yön vermesi çağının gençleriyiz biz. Rasyonel insan ve bireysel fayda azamileştirme fonksiyonlarına boğulmuşuz. Durumu içselleştirip kendimize dönmüşüz tam da istenildiği gibi. İğneyi de çuvaldızı da kendimize, yakın çevremizdekilere batırmışız hep.

"Normal" ve "süre" kavramlarının içerdiği derin anlamlar bir yana, lisansüstü programları bitirmek için öngörülen normal sürede programı bitirebilenlerin oranlarına bakmak; şimdiye kadar bir araya gelmememizin ne kadar büyük bir yanılgı olduğunu gösterebilir: Master programlarında* 12.3%, doktora programlarında ise 6.8%.

Bu anlamda 5 Aralık ODTÜ asistanları için dönüm noktasıdır. "Hocam Forum Var" toplantısı Asistan Dayanışması'nın gerekliliğini göstermiştir. Paylaşmalarımız, öğrencilik zamanı kısıtıyla atılan, zarla zorla programları bitiren, zaman-senet baskısı ile yaptıklarını içine sindiremeyip dertlenen bizler ANORMAL değiliz.

Bunun farkına varanlar olarak kendimize bir sorumluluk attettik: Bu "anormalleştirilen normal" durumun herkes tarafından farkına varılmasını sağlamak... Mümkün olduğunca arkadaşlarımıza ulaşmaya çalıştık. Farklı sorunları olan arkadaşlarımızla tanıştık. Birleştik, güçlendik. Bu arada ek kazanım olarak üniversitedeki birçok sorunu keşfetmiş olduk. Sadece asistanlar ile ilgili değil, öğrencilerden yardımcı doçentlere, idari personelden taşeron işçilere kadar... Yabancılaştığımız topluma geri dönmüş, tekrar içine girebilmiş olduk böylece.

Ne kadar değişik kadrolar, hatta kadrosuzluklar ile başkalaştırılmaya çalışılsak da; ortaklaşa işler yapmanın keyfine vardık bir kere... Amacımız sorun yaratmak değil, yaratılmış sorunlara çözümler üretmek. Dıştan gelen "optimalere" bağlı değil, içten gelen "olan biten"e dayanan çözümler...

Dertlerimizi sistematik bir şekilde kaleme aldık. Rektörlükten görüşme talep ettik. Henüz bir cevap alamadık (en azından bu yazı yazılırken). Bu arada bizden beklemediklerini yapmadık. Oturduğumuz yerde cevabın gelmesini beklemedik. ODTÜ'ye dağıldık ve derdimizi ODTÜ'nün tüm bileşenleri ile paylaşmaya çalıştık. Sembolik olarak bir imza kampanyası başlattık. Bu imza kampanyası bizim adımıza bir kazanımdır. Söylediklerimizin farkında olmayan bu kadar büyük bir kitlenin olmasına şaşırдық; rekabetin gerek-

liliğini savunan hocalarımızla tartıştık; böyle bir mücadelenin oluşmasıyla gurur duyan hocalarımızla onurlandık; kendi sorunlarını paylaşanlarla dertlendik; öcümüzü gibi kafasını çevirip yürüyenleri görünce birbirimize bakıp "iyi ki" dedik... Biz kendi dertlerimizi anlatırken, hocalarımızın da sorunlarını dinledik. Bilgi eksikliğinin, iletişim kopukluğunun aslında ne kadar da büyük bir problem olduğunu; birlikteliğin, dayanışma ve örgütlenme gereğinin ne denli elzem bir ihtiyaçtan kaynaklandığını hatırlamış, hatırlamış olduk.

ODTÜ olarak yalnız değiliz. Bizi harekete geçiren, motive eden en önemli yerlerden biridir İTÜ. Asistan mücadelesinin tarihsel gelişimini etkileyen en önemli yer İstanbul Üniversitesi. Ankara'da birlikte yürüdüğümüz yol arkadaşlarımız Hacettepe Üniversitesi, Gazi Üniversitesi, Ankara Üniversitesi. Bizimle benzer süreçler yaşayan Boğaziçi Üniversitesi. Daha vahim durumda olan ve çözüm arayan vakıf üniversitelerindeki arkadaşlarımız. Ve daha nice üniversitelerdeki mücadele dostlarımız...

Kolay değil, kısa sürede attıkları taşları bir bir kaldırmamız gerek yolumuzdan. Tam da bu nedenle önemli birlikteliğimiz. Daha çok kişiyle dayanışmaya bu nedenle ihtiyacımız var; hepimizin yürüdüğü bu yolu açmak için.. Benim derdim yok ki bölümde diyen arkadaşların, asıl kendilerinin ne tür bir bireyselleşme derdine düşüklerini görmeleri gerekir. Hepimizin önce bu derdi sonra da önümüze çıkan engelleri aşmak için dayanışmaya ihtiyacımız var.

Bu sadece asistanların yaşadığı bir sorun da değildir. Asistanlar üniversitelerin en dinamik akademik bileşenleridir. Asistanlar geleceğin öğretim üyesi adaylarıdır. Onları bu denli vahşi bir rekabete iten, duyarsızlaştıran, kendine kapatan bir sistem daha ne kadar "toplumun faydası" için çalıştığını iddia edebilir? Bu sorun üniversitenin tüm bileşenlerinin sahiplenmesi, çözümü için bir araya gelmesi gereken bir sorundur. Bu sorun aslında Asistanlar üzerinden üniversitelerin geleceğinin sorgulanması için bir fırsattır. Objektif bir şekilde sorgulanması gerekir. Dayanışma ile çözüm aranması şarttır.

Bir de başka türlü söyleyelim, belki biz anlatamadık. Kurtuluş için gerekli şart "birey"dir; yeterli şart ise "hep be-

raher" olmaktadır.

Dayanışma ile...

*YÖK Lisansüstü Eğitim ve Öğretim Yönetmeliği'ne göre yüksek lisans için 3 yıl, doktora programı için 6 yıl. ODTÜ'de araştırma görevlileri için bu süre 2 ve 4 olarak tanımlanıyor.

Bizler burslu öğrenci değiliz.

Başarısına güvenerek aldığınız bizler, mezun olduktan sonra "hadi bize başarınızı yurtdışında da kanıtla da öyle gel" demenizi kabullenemiyoruz. Akademik personelin yarısını oluşturan bizler, "kadro yok hepinizi nasıl alalım" açıklamanızı gerçekçi bulabiliriz belki; ama bizleri almadan önce bunun planlamasını yapmamanızı kabul edemeyiz. Hele ki "siz bunları kabul ederek geldiniz" gibi sistematik bir bahaneyi yakıştıramıyoruz. Kendi eğitimine güvenmeyen bir okulun nasıl olur da dünya sıralamalarında ilklere girmekle övündüğünü algılamakta zorlanıyoruz. Üniversite dışındaki kurumlarda çalışıp yüksek lisans yapan arkadaşlarımızdan farklı olarak, biz bulunduğumuz üniversitelere hizmet ediyoruz. Siz bize emek veriyorsunuz, biz çalıştığımız üniversitelere emeğimizi veriyoruz; ama geçici iş gücü olarak algılanmayı ka-bullenmiyoruz. 3 yıl 5 yıl sonra yitip giden "eski öğrencileriniz" olmak istemiyoruz. Uygulanan değişik bürokratik engellerle "eleme yöntemlerini" kabul etmiyoruz. "Ahbap-çavuş ilişkisi yaratır, kayırmaca olur" se-bepleri ile kendi mezunu önüne bürokratik engeller getirilmesini savunanlar, içten beslenmeye karşı duranlar; okulda güvencesizliğin getirdiği "emir-komuta" zincirini göremiyorlar mı? Güvence verirsek yan gelir yatarsınız diyenler, kendilerinin yan gelip yattığını mı itiraf etmeye çalışıyorlar üstü kapalı olarak? Biz devşirilmiş bir sistemin araştırma görevlileri olmak değil, ihtiyacımız olan dönüşümün ASİSTANLARI olmak niyetindeyiz.

Melih Gökçek vs. ODTÜ

Bitmeyen Kavga

"ODTÜ'den yol geçirmek gibi bir fanteziye girişmesi karşısında da, Tayyip Erdoğan'ın polis ordusuna geçit vermemiş ODTÜ camiasının buna müsaade etmesi pek olası gözüküyor. Kendisinin ODTÜ ile didişmeyi bırakıp, Disneyland projesi gibi daha "öncelikli" işlerle uğraşması dileğimiz."

Efendim, tarihin gelmiş geçmiş en başarılı belediye başkanı, biz Ankaralılara adeta tanrının bir lütfü olan ultra sayın İ. Melih Gökçek ile sevgili okulumuz arasında bayağı bir süredir husumet bulunmakta. Bu husumet, beni derin kederlere sevk ediyor, geceleri kabuslarımı giriyor. Çoğunuzun aynı deritten muzdarip olduğundan eminim, bu yüzden sizlere şu mevzuu bir özet geçeyim istedim.

Altgeçit ve üstgeçitlerde bir dünya markası olan sevgili uraybayımızın, biricik başkanımızın, ODTÜ ile husumeti aslında bayağı eskilere dayanıyor. 2007 yazında, Ankara ciddi bir su sıkıntısı yaşamıştı. Ara ara kesintiler yaşanmış, insanlar susuzluktan perişan olmuş, ben de o zaman İstanbul'da ikamet eden bir lise bebesi olarak televizyondan izleyip "yazık la kimin belediyesine bağlılarsa" demiştim. Sonra da arkadaşlarla içmeye filan gitmiştim herhalde, hatırlamıyorum. 50'lik bira mekanlarda 5, bakkallarda 3 liraydı o zamanlar.. 3.5 liraya sigara alırdık...

Teyy teyy.. Neyse konumuza dönersek, başkanımız ise o sırada "belediye personelini iki aylık izne göndermeyi planlıyorum, bir kasaba nüfusu kadar insan ankara'dan ayrılır. vatandaşlarımız tatile çıksın. bir 50 bin 60 bin kişi bir süre Ankara'dan ayrılırsa biraz rahatlarız. Annelerini babalarını ziyaret etseler fena mı olur" filan demekteydi. Büyük başkan, aynı sıkıntı 2008'de de tekrarlandığında, çok kısa sürede "Kızılırmak suyu" nun bağlanacağını müjdelemişti. Fakat bu su kaynağının hijyenik olmadığı bizzat o dönemki ODTÜ Rektörü Prof. Dr. Ural Akbulut tarafından açıklanmasından sonra, büyük başkan, zaten Eymir Gölünü kendisine bir türlü devretmediği için arasının limoni olduğu ODTÜ'ye savaşa açtı. Önce ODTÜ binalarının imar planı bulunmadığını iddia ederek, bütün binaların kaçak olduğunu söyledi ve eski parayla 2 trilyon TL ceza kesti. Bunların üstüne bir de ODTÜ'den yol geçirme sevdası eklenince, Gökçek ile ODTÜ'nün bitmeyen savaşı başlamış

oldu.

Geçtiğimiz günlerde sosyal medyada sıkça paylaşılan, rektörlük tarafından 23.08.2011 tarihinde düzenlenmiş olan basın toplantısında ise konuyla ilgili pek çok bilgi mevcut. Yol konusunda ise:

Kamuoyunda tartışmaya açılan yolların bir tanesi, "Anadolu Bulvarı" nı "Konya Yolu"na bağlayan yol projesidir. Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Anadolu Bulvarı'nı Konya Yolu'na bağlayacak güzergah üzerindeki araziye 1993 yılında Karayolları'na terk etmiştir.

Gündeme tekrar getirilen ikinci proje ise; Ankara Büyükşehir Belediyesi'nce yapılan 1/25000 ölçekli planda bulunan Bilkent Yolu ile Anadolu Bulvarı arasında ve Eskişehir Yolu'na paralel olarak önerilen yoldur. ODTÜ'nün eğitim binaları arasından geçmesi planlanan bu yol, "şehircilik ilkeleriyle bağdaşmadığı, üniversitenin bütünlüğünü bozacağı, can tehlikesi oluşturacağı ve kamu yararına aykırı olduğu" gerekçeleriyle mahkemeler tarafından uygun görülmemiştir. Ancak ODTÜ, doğal ve arkeolojik sit alanları ile orman olarak tescil edilmiş alanları tahrip etmeden yapılacak tünel uygulamalarını hep önermiş ve desteklemiştir.

Ankara'nın trafik sorununun çözümü için, yeni yollar açmaktan çok, toplu taşıma sisteminin geliştirilmesine ihtiyaç vardır. Eskişehir yolu aksında, araç trafiğinin her gün artmasının başlıca nedeni metro sisteminin uzun yıllardır hizmete sokulmamasıdır. Metro ve diğer toplu taşıma sistemleri devreye girmediği taktirde, Ankara'nın ulaşım sorunlarına kalıcı çare bulunamayacaktır.

Şeklinde açıklamalar yapılmış. Bunlardan hangisinin nasıl gerçekleşeceğini zaman gösterecek. Fakat 20 senedir Çayyolu metrosunu bitirememiş, sonra da metro projesini törenle Ulaştırma Bakanlığına devretmiş Melih Gökçek'in, bu tüneli yapması pek olası gözükmemekte. ODTÜ'den yol geçirmek gibi bir fanteziye girişmesi karşısında da, Tayyip Erdoğan'ın polis ordusuna geçit vermemiş ODTÜ camiasının buna müsaade etmesi pek olası gözüküyor. Kendisinin ODTÜ ile didişmeyi bırakıp, Disneyland projesi gibi daha "öncelikli" işlerle uğraşması dileğimiz.

Gökçek'ten inciler

"Bana atacağınız her iftiranın karşılığı yarın (ahirete inananlar için söylüyorum) ahirette karşınıza çıkacak. Saygılarımla..." (ilahi bir koruma altında olduğunu beyan ederken)

"Belediye personelini iki aylık izne göndermeyi planlıyorum. bir kasaba nüfusu kadar insan Ankara'dan ayrılır. Vatandaşlarımız tatile çıksın. Bir 50 bin 60 bin kişi bir süre Ankara'dan ayrılırsa biraz rahatlarız. Annelerini babalarını ziyaret etseler fena mı olur" (Ankara'daki kuraklık ve su sıkıntısına karşı dahiyane çözüm önerisi)

"Ya bırak sen şimdi Ankara halkını..." (Uğur Dündar moderatörlüğünde Kemal Kılıçdaroğlu ile tartışırken)

"Ankara'da işsizlik sıfır."

"Yollar tuzlu, inanmazsanız yalayın" (kardan yollar kapandığında "yollar da tuzlama yok" diyen Ankaralılara)

"Bir üst katta komşuda filan kalın" (sel tehlikesine karşı alınacak önlemleri bildirirken)

Kaç yıl oldu

(Uykusuz'dan alınmıştır.)

Katıldığı bir programda kedi kostümü giymiş iki dansçıyla misket havası oynayalı 1 yıl...

Guven Park'a omzunda belediyenin logosu olan devasa boyutlarda şişme bir goril yerleştireli 2 yıl...

"Ankara'yı temsil eden 3 hayvan vardır. Bunlar tavşan, keçi ve kedi" diyeli 2 yıl...

Ankara kedisini logo olarak neden seçtiklerini anlatmak için 3 yavru Van kedisine canlı yayına katılılı 2 yıl...

Ellerinde tabanca ve tüfeklerle doluşarak sokak hayvanlarını katleden Ankara Büyükşehir belediyesi itlaf ekipleri polisler tarafından gözaltına alinalı 4 yıl...

Bütün hayvanların kumaştan veya peluştan yapılmış maketlerinin bulunduğu 30 bin metrekairelik "peluş hayvanat bahçesi" için 5126 adet "ses çıkaran maket hayvan" ihalesi açılı 7 yıl...

Peluş hayvanlarla yetinmeyen Melih Gökçek, "Dinazor grubu satın alınacaktır" ibaresiyle "1 takım maket dinazor" için ihale ilanı vereli 7 yıl...

Yurtdışından ithal edeceği 1000 adet bronz keçi heykeliyle kenti donatacağını söyleyli tam 12 yıl olmuş.

Biyçeşitliliği Koruma!

ODTÜ Biyoloji ve Genetik Topluluğu

Mecliste bir kanun tasarısı beklemekte: Tabiatı ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Kanunu Tasarısı. Çevre Komisyonu tarafından, Türkiye'deki koruma alanlarının -tarihi ve doğal olarak ayrılmış- şimdiye kadarki düzenlenmesinin birçok kurumun ve yasanın ilgi ve yetki alanlarının kesiminde bulunmasının yarattığı karmaşayı çözmek ve Avrupa Birliği'nin konu ile ilgili mevzuatına uyum sağlamak amacıyla geliştirilmiş bir kanun tasarısı. Buraya kadar bakıldığında yeni kanunu hazırlayanların niyetinin iyi olduğu, dönemin ilgili bakanlarının demeçlerinde söyledikleri gibi gerçekten de "çevrenin asıl şimdi korunacağı" fikri oluşuyor insanın kafasında, çünkü Türkiye'de 1950li yıllarda diğer devletlerin adımlarına paralel olarak uygulanmaya başlanan çevre koruma politikaları birçok eksige sahip ve gerçekten de sıkıntılar yaratıyor doğal varlıkların korunması konusunda. Fakat işin aslı öyle değil.

Biyolojik çeşitliliğin tanımını yaparak başlayalım: biyoçeşitlilik, en basit tanımıyla bir ekosistemde var olan yaşam formlarının çeşitliliğidir. Komisyon raporunda biyolojik çeşitliliğin ol-

dukça geniş bir tanımı yapılmış, doğal dengeden bahsedilmiş. Fakat ortada büyük bir sorun var: kanun tasarısı ve raporda oldukça fazla yerde "kaynak" ve "kullanım" kelimeleri geçmekte. Komisyon doğayı ve ekosistemleri milyarlarca yıllık süreçte oluşmuş dengeler bütünü olarak görmek yerine insanlar tarafından yararlanılması için var olan bir kaynak olarak görmekte, insanı her şeyin üstünde tutan; çevredeki nimetlerden faydalanmasını söyleyen zihniyet tanıdık gelmektedir ve bilinmektedir ki bu zihniyet insanlığın tarıma başladığı zamanlardan beri doğayı sömürmektedir ve de bir çok türün sonuna sebep olmuştur, olacaktır. Temelinde bu tip bir bakış açısı yatmakta olan kanunun doğayı koruyamayacağı açıktır, yine de incelemeye devam ettiğimizde Anadolu'nun ekosistem ve tür çeşitliliği açısından "bir kıta sayılabileceği" cümlesi geçmektedir ve bu görüşün raporda olması önemlidir. Çünkü Uluslararası anlaşmalar ve Avrupa Birliği mevzuatları ülkelerdeki biyoçeşitlilik ve doğa koruma alanları için en basit ölçü yöntemi olan yüz ölçümüne göre koruma alanı oranı ile sınırları belirlemiştir, bu oran yüzde on

civarındadır. Fakat, Türkiye gibi çeşitli iklim kuşakları, jeolojik yapılar, geçiş noktaları, dolayısıyla büyük ekolojik ve biyolojik çeşitlilik barındıran ülkelerde bu durumun farkında olarak daha geniş alanlar insan etkisinden uzak tutulmalıdır. Daha önceki kanunlarda bu durum açık olarak yer almıyordu, yeni kanun tasarısında da buna dair açık bir maddeye rastlanmıyor.

Kanun tasarısındaki bir başka endişe verici gelişme, Türkiye'de devlet eliyle çevre korumanın bel kemiği sayılabilecek Milli Parklar Kanunu'nun kaldırılması. Bununla birlikte SIT alanı kavramı da ortadan kaldırılmakta ve koruma alanlarının belirlenmesi için "üstün kamu yararı" gibi muğlak kriterler getirilmekte. Üstün kamu yararının ne olduğu, ne kanun maddelerinde ne de komisyon raporunda belirtilmiş. Ama geride bıraktığımız on yıllık süreç göstermektedir ki "üstün kamu yararı" Karadeniz Sahil Yolu, derelerdeki suları bend ve borulara hapseden hidroelektrik santralleri, atıklarının ne yapacağı bilinmeyen nükleer santraller, siyanürle altın aranan madenler, üstündeki bitki örtüsüyle birlikte tepeleri dakikalar içinde yok eden taş ocakları,

dere yataklarında mantar gibi bitiveren toplu konutlar olarak karşımıza çıkabilir; bu bilimden ve mantıktan uzak zihniyet için doğa zaten "yaratılmışların en güzeli, her şeyden üstün olan insan" kullansın diye vardır.

Kanunun çekince yaratan bir diğer yönü ise hazırlanış süreci. Kanunun ilk on dört maddesi çevre komisyonu tarafından yalnızca bir gün içinde konuşularak karara bağlandı ve bu süreçte ne sivil toplum örgütleri dahil edildi, ne de uzman görüşleri alındı. Bu süreçte dahil olmak isteyen sivil toplum örgütlerinin girişimi ile 13 Mart 2013'te düzenlenen müzakere toplantısına ise komisyonda bulunan AKP milletvekilleri katılmadı.

Sonuç olarak, hükümet biyoçeşitliliğin ne olduğunu ve önemini tam olarak bilmiyor! Bizler de "üstün kamu yararı" nedir onu bilmiyoruz; böyle bir durumda niyeti gerçekten doğayı ve biyolojik çeşitliliği korumak olan "çevrecinin daniskası" bir başbakanın kurduğu hükümetin konuyla ilgili uzmanlar ve sivil toplum örgütlerinden fikir alması, ve onlara kanunun içeriğini, getirdiklerini izah etmesi gerektiğini ortada. Üstün kamu yararı gibi muğlak ifadeler kanun tasarısında yer aldıkça, sivil toplum örgütleri ve konuyla akademik açıdan ilgilenenler sürecin dışında bırakıldıkça bu kanuna şüphe ile yaklaşılmalı, bu haliyle geçmemesi için mücadele edilmelidir.

Bir Gün Şiir Geçil- memelidir*

ODTÜ Genç Yazarlar Topluluğu

"Şiir, yeni bir özümseme gücü oluşturduğu yerde, roman ya da tiyatro yapıtı gibi dışa değil, içe yöneliktir."

Ingeborg Bachmann'ın, şiirin monolitik (tek taraflı) yapısına yönelik bu tespitini, kendisinin, şiirin pazarlanmaya elverişli olmadığı yönündeki yargısı izler. Bu noktada belirtmek gerekir ki; şiirin pazarlanmaya elverişli olmaması, aslında onun ticari bir metanın tüketildiği gibi tüketilmesinin pek mümkün olmadığı, olamayacağı anlamına gelir. 'Çok satan roman' anlayışına günümüzde ve tiyatro eserleriyle anı, öykü, mektup, deneme gibi türlere doğdukları dönemlerden bu yana hakim olan gösteri sanatı ya da diyolojik (iki taraflı) olma özelliği, 'gösteri toplumu' olarak nitelendirilebilecek yeni dünya insanların, bu yazın türlerinde ortaya konan eserleri okuyarak, yani bakarak, kendilerince kolay bir biçimde sindirmelerine yol açmakta. Okurların eserlere bu şekilde yönelmesi, kimi yazarların istediği birşey değildir elbette; fakat, yazın eserlerine ilgi duyan çoğu insan, yöneldiği her eseri tüketebilmeyi umduğundan bu alışkanlığını sürdürmekte ve şi-

irle yakınlaşırken de aynı işe koyulmaktadır.

Bugünün şairlerinin şiir anlayışları üzerinde etkisi olan sanat akımlarını incelediğimizde ise okurların bu alışkanlığını doyurmayan dizgeller ile karşılaşıyoruz: 'Tüketici okurlar', klasisizm, romantizm, gerçekçilik ve doğalcılık akımları içinde değerlendirilebilecek olan şiirlerin kendi ihtiyaçlarına cevap verebildikleri ölçüde anlamlı olduğu yanlışına düşerler. Öte yandan aynı kitle, günümüzün sanat dünyasına katkıları daha belirgin olan gerçeküstücülük, dadacılık, izlenimcilik, dışavurumculuk, fütürizm ve letrizm gibi sanat akımlarının ürünleri olan ya da onlardan izler taşıyan şiirleri, anlayamadıkları gerekçesiyle yoz, temelsiz ve çirkin sayarlar. Ancak, bu durumun ortaya çıkışının asıl sebebi, saydığımız bu sanat akımlarının, tüketilme tehlikesiyle karşı karşıya kalan şiirlerin altyapısını oluşturan ve ilk grupta belirtilen sanat akımlarına tepki göstermek amacıyla oluşturulduğunun bilinmemesidir.

Örneğin, klasisizm, Latin ve Yunan Edebiyatları'nın eserlerini taklit eden ürünler yaratılmasına yol açmışken; dadaizm, bu tür kalıplaşmış sanat anlayışlarını temelinden sarsabilecek adına oluşturulmuş bir sanat anlayışı olarak insanlara sunulmuştur.

Bir şiirin kısmen anlaşılabilir olmasından dolayı tüketilebildiğinin sanıldığı ve bir şiirin tüketilemez olmasından ötürü okura anlamsız görüldüğü durumlara örnek verebilmek için Attila İlhan'ın ve Ece Ayhan'ın birer şiirini, belirttiğimiz durumları sırayla açıklayabilmek adına ele alabiliriz:

"(...)
çünkü elimi kestim beni kan tutuyor
şarabım bütün ekşi suyum soğuk
yanımda olmadın mı seni seviyorum
belki gelmem gelemem beş dakika bekle git
(...)"
Attila İlhan
"Gece Buluşması"ndan

"Biz tüzüklerle çarpışarak büyüdük kardeşim
Emrazi Zühreviye Hastanesi'ne kapatıldı anamız
Adıyla çalışan ermiş Sirkeci kadınlarındandır
Şeker atar hala mazgallardan Cankurtaran'da
Acı Bacı'nın acı bilmez uçurtma çocuklarına
Yıl sonu müsamerelerine kimler çıkarılmaz?"
Ece Ayhan
"Yalınayak Şiirdir"den

Her iki şiirde de şairlerin benimzedikleri biçimin bir özelliği olarak yoğun imgesel anlatım ağır basarken, Attila İlhan'ın şiirinden alınan parçadaki son iki mısra dolaysız bir anlatım sunuyormuş gibi görüldüğünden şiirin kısmen anlaşılabilir, yani tüketilebilir olduğu düşüncesine kapılabilir okurlar. Fakat Ece Ayhan'ın şiirinden alınan parçanın her noktasında imge kullanımı yoğun olduğundan okurlar bu gibi şiirlerin anlamadığından dem vurur.

Dememiz odur ki; şiiri tüketilmeye çalışılan bir tür olmaktan öte yanı başında yürünecek bir arkadaş olarak kabul etmeli, şiire bu anlayışla yaklaşmalı.

Dostlukla.

*: "Bir gün aşk geçilmelidir" (Ataol Behramoğlu)

“Gördünüz Mü Çocukları?”

Öğrenci Kolektifleri

Gençlik hareketi için 1980 sonrası en büyük direniş destanlarından biri, Tayyip Erdoğan'ın daha önce de denemiş olmasına rağmen bir türlü diz çöktürmeyi başaramadığı ODTÜ'ye 18 Aralık günü gelmesiyle başladı. Açık faşizmin suretinin ODTÜ'de görülmesiyle birlikte, AKP'nin yıllardır tüm toplum üzerinde uyguladığı gerici, piyasacı ve faşizan politikaların üniversitelilerde biriktirmiş olduğu öfke ortaya Tayyip Erdoğan'a ODTÜ'yü dar etme şeklinde çıktı. 18 Aralık sonrasında AKP iktidarının tüm gücüyle (medyası, yandaş rektörleri, yargısı vb.) ODTÜ'ye yönelttiği saldırılara her seferinde daha güçlü cevaplar üreterek saflaşmayı derinleştiren ve toplumu taraflaştıran ODTÜ'lüler AKP'nin yenilmez olmadığını bir kez daha ve bu sefer daha net bir biçimde göstererek yeniden tüm toplum için umut oldu. Ülke gündemine damgasını vuran böylesi bir “ayağa kalkışın” nedenlerinin incelenmesi önümüzdeki süreçte üniversitelere yeniden yöneltilmesi muhtemel saldırılar karşısında üniversite muhalefatinin alacağı pozisyonu belirlemede yararlı olacaktır.

Devrimci ODTÜ

ODTÜ emperyalizme ve faşizme karşı mücadeleyle özdeşleşen, ÖTK gibi birçok özgün deneyimi tarihinde barındıran bir üniversitedir. Bu devrimci

geçmişe paralel olarak, bugün de içerisinde barındırdığı öğrenci hareketi dinamikleri, üretken ve politik öğrenci toplulukları, militan genç akademisyenleri, onurlu bilim insanları, hala AKP'lileştirilememiş yönetimi ve mezunları ile ODTÜ bu topraklarda üniversiteli kimliğini ve aydın duruşunu devam ettiren ender üniversitelerdendir. Tayyip Erdoğan'ın tüm bileşenleriyle karşısına alma cüreti gösterdiği ODTÜ böyle bir yerdir ve sürecin sonunda bir kez daha ortaya çıktığı üzere Erdoğan'ın açtığı savaş sonu önceden belli olan ve asla kazanamayacağı bir savaştır.

Üniversitelerin Gerçek Sahipleri Direnişte

18 Aralık sonrasında yaptığı açıklamalarla ODTÜ bileşenlerinin tümünü hedef alan Tayyip Erdoğan içinde bulunduğu krizi derinleştirirken, üniversite bileşenlerinin birlikte mücadele etme zeminini güçlendirdi. ODTÜ'de 20 Aralık'ta yapılan ve Tayyip Erdoğan'ı oldukça kızdıran boykot ve direnişe süreklilik kazandıran Necdet Bulut amfisini terk etme eylemi bu süreçte üniversitelerin gerçek sahiplerinin AKP faşizmine karşı tek vücut olarak direnişte olduğunu gösterdi. AKP'nin yandaş rektörlerinin önlerine servis edilen metinlere okumadan imza atarak ODTÜ'yü kınaması ise direni-

şin memleketin birçok üniversitesine yayılmasına yarayan bir etki yarattı. Hacettepe, Galatasaray, İTÜ, MSGSÜ ve birçok üniversitede güçlü ve militan kitle eylemleri, boykotlar, rektörlük işgalleri gerçekleştirildi. AKP'nin her hamlesi ODTÜ cephesine muhalefeti büyütme olanağı sağladı.

Üniversitelere Giremezsiniz!

Uzun yıllardır gençlik hareketi tarafından 'AKP üniversiteye giremez' fikrini yayan ve yerleştiren, yumurta eylemleriyle simgeleşen çeşitli protestolar üniversitelilerde AKP karşıtlığını sağlamlaştırmıştı. Gençlik hareketinin inatla sürdürdüğü bu eylemler ve AKP'lileri üniversitelere sokmama kararlılığı kitlesel bir direnişle sürdürüldü. Direnişin kitleselliğinde üniversiteler özelinde tüm ülkede uygulanan yıkım politikalarının muhatabını doğrudan karşısına alma cüretini gösterebilmenin çok önemli bir yeri vardı. “ODTÜ Ayakta, AKP'ye Direniyor!” eylemi ile üniversiteliler, Tayyip Erdoğan figürüyle simgeleşen siyasal iktidarın tüm toplumda yarattığı korku imparatorluğunun doğru bir politik mücadele hattıyla yenilmez/yıkılmaz olmadığını bir kez daha göstermiş ve tüm topluma umut oldu.

Peki Ya Bundan Sonra?

ODTÜ direnişi ve ikinci dönem çe-

şitli üniversitelerde (ESOGÜ, İTÜ, İÜ vb.) ortaya çıkan kitlesel eylemlilikler üzerinden bakıldığında üniversitelilerde “Üniversiteler Bizimidir” sloganının güçlendiği görülüyor. Üniversitesine sahip çıkan, üniversiteli kimliğinin güçlenmesi gençlik hareketinin geleceği açısından olumlu bir işlev görmektedir. Tam da bu noktada bu günlerde Başbakanlıkta kapalı kapılar ardında hazırlanmakta olan yeni YÖK Yasası bu kimliğe yöneltilen en büyük saldırı olma işlevini görüyor. İlk dönem boyunca Gökhan Çetinsaya'nın “yandaşlarla tartışarak hazırlıyoruz” dediği yasanın önümüze gelmesi üniversite muhalefatinin etkisiyle bir miktar ertelendi. Ancak Çetinsaya'nın hazırladığı taslağın AKP'yi ve patronları tatmin etmemesi, ileriki süreçte önümüze gelecek olan yeni taslağın, patronların, yandaş rektörlerin ve AKP'nin üzerinde uzlaşacağı ve üniversiteler açısından daha büyük yıkımlar yaratacak bir taslak olacağı öngörüsünü yapmayı mümkün kılıyor. AKP'nin üniversitelere yönelmek üzere hazırladığı yeni saldırılar karşısında ODTÜ'de ve ülkenin dört bir yanında filizlenen direnişleri bir araya getirmek ve AKP karşısında bütünlüklü bir karşı koyuş yaratmak üniversitelilerin sorumluluğunda. Çünkü, AKP'nin, Patronların, Yandaş Rektörlerin Değil, Üniversiteler Bizimidir!

Üniversite Konferansı Sonuç Bildirgesi

Üniversitelere yönelik, YÖK başta olmak üzere tüm kurum ve araçlarla devam eden saldırıların gözle görünür ve kayıtsız kalmamaz niteliğini gösteren geçtiğimiz aralık ayında ODTÜ'de yaşanan olaylarla başlayan ve Türkiye'de bir çok üniversitede devam eden direniş ve dayanışma 16 Mart'ta ODTÜ'de gerçekleştirilen 'Üniversite Konferansı'yla yeni bir boyut kazanmıştır.

Türkiye'nin dört bir yanında ve Kıbrıs'ta farklı biçimlerle benzer sorunları paylaşan üniversite bileşenleri dayanışma, birlikte çalışma ve mücadele kültürünü merkeze alan Üniversite Konferansı'nı yine birlikte örgütlemiştir.

Üniversitelerde temsiliyet ve demokrasi sorunları, bugüne ilişkin değerlendirmeler ve tüm bunlara dair çözüm önerileri 'Üniversite Konferansı' tartışmalarının iskeletini oluşturmaktadır. Yüzlerce öğrenci topluluğu, sendika temsilcisi ve akademisyeni bir araya getiren "Üniversite Konferansı", bir yaşam alanı olarak üniversiteleri kurgularken; katılımı, demokrasiyi ve topluma bağ kurmayı önüne koyarak aşağıdaki kararlarla yoluna devam etme iddiasındadır.

1. İlkini gerçekleştirdiğimiz Üniversite Konferansı, yeni dönemde en geniş katılımı yeni konferanslar örgütlemeyi hedeflemektedir.

2. Her yerleşkede üniversiteyi oluşturan öğrenci, akademisyen, çalışan, topluluk, kol, kulüp ve sendikaları merkeze alan Üniversite Konferansları açık çağrılı forum biçimi ile örgütlenecektir.

3. YÖK tasarısına ve bize sunulan üniversite modeline karşı geniş üniversite bileşenlerinin katılımını esas alan öz-yönetim, akademik özerklik ve özgürlük üzerine kurulu bir model taslağı oluşturulacaktır.

4. Barınma, ulaşım ve eğitime ücretsiz erişimin önündeki engellerin kaldırılmasına yönelik çalışmalar yürütülecek ve alternatif çözümler geliştirilecektir.

5. Türkiye genelinde barış sürecini yükseltecek çalışmalar yürütülecek,

barış çağrısı her alanda dillendirilecektir.

6. Tutuklu öğrencilere ilişkin ve açılan soruşturmalara karşı çalışmalar yürütülecektir.

7. Anadilde eğitim talebinin sadece bölge coğrafyası ile sınırlı kalmaması, Batı illerinde de bu talebin yükseltilmesi vazgeçilmez bir taleptir.

8. Cinsiyetçi ve heteroseksist eğitim anlayışına karşı çalışma yürütülecek ve yurtlardan topluluk çalışmalarına kadar toplumsal cinsiyet ve LGBT (Lezbiyen, Gay, Biseksüel, Trans) mücadelesi geliştirilecektir.

9. Yerleşkelerde doğanın haklarının tanınması ve bu konuda ekolojik çalışmaların yürütülmesi bir hedef olarak öne alınacaktır.

10. Yerleşkelerde inanca dair özgürlük alanlarının oluşturulması özgür bir yaşam alanı hedefimizin önemli bir ayağı olacaktır.

11. Üniversite -toplum ilişkisini yeniden inşa etmek üniversite bileşenlerinin sorumluluğu ve hedefi olacaktır.

12. Katılımdan uzak ve antidemokratik mevcut üniversite yapısının ürünü olan Türkiye Öğrenci Konseyi yönetiminin üniversitelere saldıran anlayışı ve yeni YÖK taslağını öven açıklamaları her fırsatta teşhir edilecektir.

13. Konferansın iletişiminin sürdürülmesi için Türkiye çapında haberleşme ve dayanışmaya ilişkin bir ağın

oluşturulması öncelikli hedef olarak belirlenmiştir

14. Konferans tartışmaları ve sonuçlarının yazılı bir bildirge/kitapçık haline dönüştürülmesi, internet üzerinden ve/veya basılı halde tüm yerleşkelerde dağıtım ve yaygınlaştırılması bir başka öncelikli hedefdir.

Süreçe Dair

ODTÜ'de yaşanan 18 Aralık ve devamındaki süreç, öğrenci hareketi açısından uzun zamandır gelişmeyen bir dinamik olmasının ötesinde, üniversitenin tüm unsurlarıyla bir parçası olduğu bir duruma evrilmişti. Bu süreci okurken aslında gerçekleşen güncel, politik gelişmelerin sadece bir ayağının ODTÜ olduğunu göz ardı etmemek gerekir. Çok uzun süredir üniversitelerde eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim ile ücretsiz barınma, sağlık, ulaşım taleplerine karşı öğrenciler üzerinde gerçekleşen baskı, sindirme politikalarının, bunun yanı sıra Bologna süreciyle başlayan ve Yeni YÖK Yasa taslağıyla devam eden öğrenciyi müşteri yapan piyasacı anlayışa karşı öğrencilerin biriken öfkesinin yansımaysıdır.

Bu bağlamda üniversitenin tüm bileşenleriyle - öğrenciler, işçiler, memurlar ve öğretim elemanları - yapılan ve neredeyse yüzde yüz başarıya ulaşan ders bırakma eylemi bu hareket için kırılma noktası oldu. Fakat sadece ODTÜ düzeyinde gerçekleşecek bir mücadelenin yetersiz kalacağını diğer üniversitelerin yaşananlara tepkisiz kalmayışından ve ardından gelen yandaş rektörlerin yaptığı kinamalara karşı yine üniversitelerin tüm bileşenlerinin verdiği tepkilerden anladık. Bununla birlikte varlığını bildiğimiz ama tanımadığımız birçok öğrenci arkadaşımızın bizimle olduğunu fark ettik. Bu noktada en geniş öğrenci kesimle-

rine nasıl ulaşacağımızı tartışma gereği duyduk.

Uzun süredir açık forumlarla ortak iş yaparak ODTÜ'de faaliyet gösteren öğrenci toplulukları olarak diğer üniversitelerdeki öğrenci topluluklarıyla birlikte hareket edip iletişimimizi artırmak ve bunun devamlılığını sağlamak için ülkenin her yanından gelecek dostlarla birlikte olmak istedik. Bunun için üniversitelerimizdeki toplulukların organize edeceği "özgür üniversite günleri" etkinlikleri haftası ardından da bütün üniversitelerdeki topluluklar, öğrenci temsilcilikleri ve oda gençlikleri ile gerçekleştirilecek bir üniversite konferansı çağrısı yaptık. "Kendi üniversitemizi kuruyoruz" sloganıyla çıktığımız bu yolda hem kendi üniversitelerimizdeki deneyimlerin paylaşımını yapmak hem de "nasıl bir üniversite istiyoruz?" sorusuna bir cevap aramak, özgürce tartışabilmek için 16 Mart günü ODTÜ'de bir araya geldik.

Dört oturumdan oluşan konferansa ana başlıklar şunlardı:

*Neden Buradayız?

*Üniversitelerde Temsiliyet ve Demokrasi Sorunu, Bugünün Değerlendirilmesi

*Nasıl Bir Üniversite, Nasıl Bir Birliklilik?

*Karar metninin oluşturulması ve tartışılması

Konferans boyunca birçok üniversiteden öğrencinin söz aldığı, sıkıntılarını, taleplerini, deneyimlerini özgürce dile getirdiği bir gün geçirdik. Hazırladığımız "Üniversite Konferansı Kitapçığı"nda da konferans boyunca üzerinde durulan bütün konular ve tartışmalara tamamen yer verilmiştir.

“Üniversitelerde Bir Hareketlilik Var” Üniversite Kongresi

ÜNİVERSİTE
KONGRESİ

Tayyip Erdoğan, neden?

Tayyip Erdoğan'ın ODTÜ'ye geldiği 18 Aralık gününü üniversitelerde daha sonra yaşanacak ve bugüne uzanan hareketlilik için milat saymak olanaklı. İşgal ordusu ile üniversiteye gelmesi, polislin saldırgan tutumu bu süreçte tartışma başlıklar arasında yerini aldı. Tartışmalarda bunların taşıdığı önemle birlikte sağlıklı bir analiz yapmak için ise nedenler üzerinde durarak başlamak değer taşıyor.

On yılı aşkın bir süredir iktidar olan AKP, toplumun önemli bir kesimini ikna edip kendisini destekler hale getirirken kalan kısmı ise kendisine düşman etmeyi başardı. Öyle ki, Türkiye'de “AKP ne yapsa yanlıştır” diyen önemli bir toplam bulunmakta. Kuşkusuz ki gençlik, özellikle de üniversiteli gençlik ikinci kategoride yerini alıyor. ODTÜ ise hem tarihi itibarı ile, hem de AKP'li yıllarda daha önce verdiği tepkiler ile gençliğin bu duruşunda önemli bir yer taşıyor.

Başbakan'ın bunu bilmeden hareket edeceğini düşünmek ise gelen polis ordusunu görünce safliğin da ötesinde olur. Peki bunu bilen Tayyip Erdoğan neden ODTÜ'ye gelmekte ısrar ediyor? Üstelik daha iki sene önce ciddi tepkiler görmüşken.. Soruya cevabı iktidar yalاکası Türkiye ÖTK Başkanı “üniversiteler kale değildir” diyerek ve

riyor. AKP, üniversiteleri, özelinde de ODTÜ'ye gericiğe karşı başkaldırının kalesi olarak görüyor ve dönem dönem yokluyor. Düşürmeye çalışıyor.

Neden başarılı olmadılar?

Yandaş rektörlerin önerilerine gelen metni okumadan imzalamaları, AKP'nin kendi temsilcilerinin gençliği marjinalize etme çabası ile devam eden süreç gençliğin ve ülkenin ODTÜ'yü daha fazla sahiplenmesi ile sonuçlandı. Bu bakımdan, son “kale düşürme” denemesinin başarılı olup olmadığını sormaya pek de gerek yok. İkiriksiz, AKP başarısız oldu diyebiliriz. Soracağımız soru ancak şu olabilir: İktidar neden başarısız oldu? Bu soruya ise basitçe iki neden sayılabilir. Birincisi, polislin liberalleri bile rahatsız edebilecek düzeyde meşruiyet kaybı yürütmeksizin şiddet uygulaması, normalde yürüttüğü yasal prosedürleri dahi uygulamadan bir üniversiteyi gazla, ses bombalarıyla, saldırısıyla terörize etmesi diyebiliriz.

Ancak asıl neden ODTÜ'nün ve üniversitelerin toplumsal önemidir. Ülkede “AKP yenilemez, bunlara kolay kolay karşı çıkılmaz” denirken ODTÜ'lüler “kral çıplak” demiş oldular. Söylenemeyeni, yapılamaz deneni yaptılar. Tayyip Erdoğan'a üniversitelerini dar ettiler. Yazının başında da söylenen AKP'den açık açık nefret eden kesimle

yakalanan rezonans önemlidir. Zaten tarihsel olarak ilerici kimliğiyle bilinen, ülkenin en başarılı üniversitelerinden olması nedeni ile toplum nezdinde prestij sahibi olan ODTÜ'nün adeta “AKP meşru değildir” demesi ülke çapında da hızla yayılan bir etki yarattı ve bu son “kale düşürme” denemesi de Tayyip Erdoğan “fatih” unvanı alamadan sonuçlanmış oldu.

Süreklilik... Nasıl?

Peki bu etkinin sürekliliği nasıl sağlanır? Burada sıklıkla karşımıza gelen ve önem verilmesi gereken söylemlerden bir tanesi de protesto edenlerin sadece tepki vermeyi seven, ülkeye dair bir gelecek projeksiyonu olmayan yıkıcı unsurlar olduğu idi. Bunun bir eleştiriden çok karalama olduğu açık. Ancak yapılanın karalama olması önemsiz olduğu anlamını taşıyor. Aslında meselenin nasıl süreklileşebileceğine ilişkin ipuçları da karşı tarafın bu saldırılarında yatıyor.

İşte Üniversite Kongresi bu soruya verilen bir yanıt niteliği taşıyor. Tepki önemli bir başlangıçtır. Ancak yetmez. Tepki gösterenler alternatifini göstermek zorundadır. Peki, gençlik sadece tepki gösteren, ne istediğini bilmeyen bir unsur mu? Hayır sorusu yine ikiriksiz verilmeli. Gençlik aynı zamanda üretken bir unsur. Gericiliğe karşı çıkarken aydınlanmaya da sahip çıkmayı

unutmuyor. “Bilimi satan Tayyip” pankartını taşıırken bilimsel üretime katkısını ortaya koyuyor. Nihat Doğan gibi yandaş türkücü bozuntularına haddini bildirirken kendi kültür ve sanat üretimini gerçekleştiriyor. Emperyalizme, savaşımlara ve bölgede ülkemiz iktidarının kirli rolüne karşı çıkarken; bağımsız Türkiye talebini de yükseltiyor. Tayyip Erdoğan'ın padişahlık sevdasına ve anayasasına karşı ayağa kalkarken kuracağı yeni bir ülke isteğini haykırıyor, YÖK'süz bir üniversitenin mümkün ve zorunlu olduğunu gösteriyor.

Kısacası gençlik, karşı çıkarken ne olması gerektiğine dair de bilgi ve fikir sahibi. Kongre ise bu fikirlerin güçlendirilmesini, aralarındaki bağın kuvvetlendirilmesini ve gençliğin ülkede sözünü söyleyebilecek bir kategori olarak yeniden yerini almasını sağlayacak zemini oluşturma hedefi ile yola çıktı. Bu adıma ilişkin ilk değerlendirme; kongrenin başarılı olduğu, Fikir Kulüpleri Federasyonu'nun kuruluşunun ve kongre tartışmalarındaki üretkenliğin ciddi bir heyecan yarattığıdır.

Üniversiteli gençlik bu hamlesi ile üretimini yeniden ülke çapında değer taşıyacak bir noktaya eriştirecek. Gençlik geçmişte olduğu gibi bir kez daha fikirleri ile iktidarı sarsacak, üniversite gündemlerine sıkışıp kalmayan bir enerji ile ülkeye damgasını vuracaktır.

Üniversiteler ve Üniversite Öğrenci-Gençliği

ODTÜ Bazında Analiz

Yurtsever Gençlik

Üniversite öğrenci-gençliği sistemin aygıtlarından yeterince etkilenmiş bir toplumsal kesimdir. Sistemin bilgi yapılanması ve iktidar ilişkileri bu kesimi çok fazla zehirlemiştir. Sistem bu gençliğe sürekli olarak toplumdaki kopmayı dikte eder ve bu şekilde yabancılaşmasını sağlar. Kendi öz değerlerine ve toplumuna soyut kalan üniversite öğrenci-gençliği çareyi sisteme daha da entegre olmakta bulur. Ancak sistem, üniversite öğrenci-gençliğinin tümünü birden kabul etmez. Sistemin doğasında olan hiyerarşik, yarışmacı, kariyerist karakterler bu gençliğe aşılanmaya başlanır ve bu kesimin de aynı şekilde bu karaktere bürünmesi gerektiğini sürekli olarak canlı tutar. Bu kesimin büyük çoğunluğu bunu kabul eder ve bu doğrultuda şekillenmeye başlar. Yabancılaşmasını ve soyutlanmasını tamamladığında sistemin kalifiye bir elemanı olarak saf tutmaya başlar. Ancak bilindiği gibi sistemin örgütleniş tarzı yarıklarla doludur. Bu yarıklardan kafasını çıkarmaya çalışan, öz-toplum değerlerine sahiplikte ısrar eden,

ilerici, devrimci-demokrat, sosyalist, belli başlı öğrenci-gençlik kesimleri vardır. Türkiye üniversiteleri açısından düşünüldüğünde ODTÜ böyle bir öğrenci-gençlik kesimini içinde barındırmaktadır. ODTÜ öğrenci-gençliği yukarıda bahsettiğimiz zehirlenmeleri yaşamasına rağmen bu zehirlenmelerin panzehiri olan bazı belli fikiratları geliştirme, pratik alanını oluşturma açısından çaba sahibidir. Keza Kapitalist Modernitenin içinde bulunduğu krizler ve yine sistemin en baştan sahip olduğu yarıklar sistem içinde belli mücadele dinamiklerini yaratmaya olanak sağlar. ODTÜ yerinde 2012 yılının son çeyreğinde-1.yarıyıl yaşanan devrimci pratikleri kısaca değerlendirip yazımızı bitirmeyi düşünüyoruz.

ODTÜ 1. yarıyıl dönemi birçok bakımdan öğrenci-gençliği için heyecanlı geçmiştir. Çeşitli pratik mücadele alanlarında öğrenci-gençliği, çok büyük eksiklikler taşınmasıyla birlikte, neo-liberal-siyasal İslam-hegemonik emperyal güçlerin Ortadoğudaki temsil-

cisi olan AKP rejimine karşı kendisini konumlandırmıştır. Örneğin; genelde Orta Doğuda özeld Türkiye'de yeni bir uyanışın, yeni bir algılayışın, daha çok insan ve toplum daha az iktidar-devlet diyen Kürt Özgürlük Hareketinin cezaevlerindeki kadroları belli talepler üzerinden geliştirdikleri açlık grevi eylemi yankısını ODTÜ'de görmüştür. Açlık grevi eyleminin 43.gününde ODTÜ'de yapılan bir günlük açlık grevi ve bu eyleme destek veren bazı yurtsever ve sosyalist öğrenci-gençliği açısından yeni bir mücadele pratiğinin ilk adımı olmuştur. Daha sonra açlık grevlerinin devam etmesiyle ve giderek ölüm sınırına yaklaşan bu insanların sesini biraz daha duyurabilmek için aktif bir eylem modeli geliştiren yurtsever-anarşist-sosyalist-ilerici-demokrat kesimler A1 kapısında açlık grevlerindeki insanların taleplerinin kabul edilmesi adına polisle şiddetli bir çatışma yaşamıştır. Bu eylemin ardından geliştirilen başka bir eylem pratiği ise Açlık Grevi Çadırı kurmak olmuştur. Çeşitli kesimlerin destek verdiği bu eylem

biçimi süresiz-dönüşümlü bir şekilde 17 Kasım açlık grevlerinin bitimine kadar sürmüştür. Geliştirilen bu kolektif eylem biçimleri ODTÜ devrimci gençliğine büyük ivme kazandırmıştır. Keza yine 18 Aralıkta Recep Tayyip Erdoğan'ın okula gelmesiyle başlayan ODTÜ AYAKTA eylemliliği bu devrimci ivmeyi güçlendirmiştir. Erdoğan'ın okulda istenmemesiyle başlayan bu süreç polisle girişilen şiddetli çatışmalara neden olmuştur. ODTÜ öğrenci-gençliği bu ivmeyi beş bin kişilik bir konserle taçlandırmayı bilmiştir. Tüm bu pratik-ideolojik mücadele süresince kolektif bir irade gösterebilmiş olan ODTÜ'nün daha da birleşerek daha da birbirini anlayarak mücadeleyi geliştireceğine inanıyoruz. Yeni bir devrim algılayışı ve bilgi yapılanmasına eşitirel bakabilen ve bunun üstesinden gelebilecek bir ODTÜ'nün mevcut üniversiteyi aşabileceğini daha da toplumsallaşabileceğini görüyor ve mücadelenin insan-toplum zihni üzerinden bu şekilde örgütlenmesi gerektiğini tekrar söylüyoruz.

“Düşümümüzde Direteceğiz”

Muhallif Sahne

“Toplumcu eleştirel tiyatro” çabasıyla 2010 yılında Ankara’da ODTÜ, Ankara ve Hacettepe Üniversitesi öğrencilerinden oluşan bir ekiple kurulan Muhallif Sahne, amatör tiyatronun üniversitedeki tartışıcı işlevini toplumla buluşturma ve diyalogik bir sahne estetiği üretme amacıyla üniversite sahnelerine, kent sahnelerine ve sokaklara oyunlar üretmektedir. Tiyatro alanında öğrenci toplulukları/kulüpleri eliyle yürütülen atölye çalışmalarını profesyonel seyircinin eleştirisine tabi tutmak ve bu sayede toplum ve üniversite ile birlikte sanatı ve işlevini hem sınımayı, hem de gözler önüne sermeyi amaç edinmektedir.

Muhallif Sahne, eleştirel tiyatronun üretilebileceği en uygun zemin olarak gördüğü atölye biçimini benimsemiştir. Tiyatro yazımını incelemek, tarihsel gelişimi içerisindeki dönüşümünü kavramak ve estetiği güncel süreçteki ihtiyaca göre politize etmek amacıyla

eğitim çalışmaları yürütür. Atölye, bu eğitim çalışmalarını şablon olarak seçtiği bir oyunun çalışmaları sırasında eş zamanlı olarak sürdürür. Birikim ile pratiğin eşgüdüllü olarak aktığı bir atölye biçimi içerisinde çıkan üretimler, kendi özgün karakterini bu sayede korumuş olmakla birlikte, atölye bileşenlerini de ilerletici bir unsur haline gelir. Sonuçta kolektif tiyatronun üretim biçimi, çalışılan oyunun estetiğini politize edebilecek, yani onu emekçisi olan herkesle tartışabilecek bir hale gelir.

Muhallif Sahne atölye çalışmasını iki koldan yürütür: oyun üretmek amacıyla ODTÜ Genç Yazarlar Topluluğu bünyesinde bir oyun ve senaryo atölyesi ve oyun çıkarmak adına bir sahne atölyesi. Oyun ve Senaryo Atölyesi, 2011 yılında Nazım Hikmet şiirlerinden derlediği “Güzel Yüzlü Şair” adlı oyunu ve 2012’de Dario Fo ile Franca Rame’in kaleminden çıkan “Japon

Kuklası” adlı oyununa “Franca’ya Gelen Mektup” adlı bir ön oyun üretmiştir. İki oyun da ODTÜ’de sahnelenmiştir. “Franca’ya Gelen Mektup-Japon Kuklası” oyunu ayrıca Ankara izleyicisi ile de Meydan Sahnesi’nde buluşmuştur.

Muhallif Sahne, içinde bulunduğu- muz yıl, 6-7 Mart 2013 tarihlerinde kadın mücadelesinin ülkemizde geldiği noktaya ve kadına dönük baskı, taciz ve şiddet kültürünün karşı karşıya olduğu turmanışa dikkat çekmek amacıyla, Dario Fo ve Franca Rame’in yazdıkları “Ben Ulrike Bağırıyorum” ve “Yalnız Kadın” adlı oyunları sahnelenmiştir. Devlet Tiyatroları 75. Yıl Sahnesi’nde izleyicilerle buluşan iki oyun, kadın mücadelesinde aktif bir rol oynadığı için tecrit altına alınan Ulrike Marie Meinhof’un atıldığı hücredeki direnişini ve toplum tarafından çeşitli baskı biçimleriyle sindirilmiş “yalnız” bir kadının kendi yaşam alanı olan evindeki isyanını aktarmıştır.

Toplumsal yozlaşmanın geldiği noktayı ve bireyci düşüncenin insan üzerinde yarattığı paranoyayı resmetmek amacıyla, Haldun Taner’in “Ayışığında Şamata” adlı eserini Mayıs ayında izleyicisiyle buluşturmayı amaçlayan Muhallif Sahne, içinden geçtiğimiz AKP faşizmi döneminde sanatçıların, aydınların, gazetecilerin, toplumun bütün direngen kesimlerinin uğradığı baskılara, sindirme politikalarına, toplumsal meşruiyet kazanmış sansür ve otosansür uygulamalarına karşı durmayı, bu noktada direnç gösteren bütün onurlu insanlarla yan yana durmayı, dayanışma ve paylaşma kültürünü savunmayı görev sayar.

“Bizce en iyi ayağa kalkış, yeter artık demektir. Vazgeçmemek için kırıntısından dahi yaşamın. Ve karşı durmaktır acı doğurana, yaşanır kılmak için dünyayı, bütün insanlara..” (Bertolt Brecht)

Dayanışmayla.

Güzel ve Yalnız Ülkemizin Uzay Macerasının Kısa Tarihi

Efendim, malumunuz, aralık ayını ODTÜ camiası olarak, padişahımız Muhteşem Tayyip'in gururla "ilk yüzde yüz yerli uydumuz" olarak lanse ettiği, uzayı zapt etmek, fezaı fethetmek için yapılmışcasına üzerine titredığı Göktürk-2 uydusunun fırlatılması, bu sırada da okulumuzun lacivertin en iğrenç tonuna bürünmüş teröristler tarafından yerle bir edilmesi ile geçirdik (tabii ki lacivert mont giymiş, uydudüşmanı gençlerden bahsediyorum, sümme haşa, kahraman Türk polisine dil uzatmak, kimsenin haddi değildir.). Tabii ki, bu süreçte doğal olarak pek çoğumuzun kafasında çeşitli sorular hasıl oldu. Bu Göktürk-2 ise birincisi nerededir? Yüzde yüz yerli uydudene mektir? Yerli uydudun malı herkes onu kullanmalı mıdır? Bu sorulardan bir kısmını olsun cevaplayabilmek, geceleri "uydu uydud" diye sayıklayıp uyuyamayanların derdine derman olabilmek için, gazeteniz olarak dev bir hizmet gerçekleştirelim, soru işaretlerini giderelim dedik.

Türkiye'nin uydumacerası, Ekşi Sözlük'teki meşhur "Türk astronot ve Houston replikleri" başlığının forward maillerde "Türkler uzayda! Çk kmikk" başlığıyla yayıldığı senelerin biraz öncesinde başladı. Fakat pek iyi bir başlangıç olmadı maalesef. Ülkemizin ilk uydusu Türksat 1A, 24 Ocak 1994'te fırlatıldıktan tam 12 dakika 12 saniye sonra, okyanusun soğuk sularına gömülmüştü zira. Bu başarısızlıktan

sonra atılan Türksat 1B ise, Alcatel'e ürettirilmiş, 10 Ağustos 1994'te uzaya fırlatılarak, ülkemizin ilk uydusu olarak uzayda yerini almıştır. Bundan sonra ise sırayla Türksat 1C, 2A, 3A uyduları, yörüngede yerlerini almıştır. İletişim amaçlı olan bu uydular, esas olarak televizyon yayıncılığı ve askeri/sivil haberleşme alanlarında kullanılmaktadır.

Türksat'ların dışında, gözlem uyduları da yapılmıştı. BİLSAT adındaki ilk yer gözlem uydusu, bir İngiliz şirketi 'yardımı' ile 2003'te fırlatılmış, 2006 yılına kadar kullanılmıştır. Bu uyduda, ülkemizin mühendisleri tarafından geliştirilen, ÇOBAN ve GEZGIN adlı, yerli tasarım-üretim olan kamera ve veri sıkıştırma modülleri bulunmaktadır. Fakat kısıtlı kaynaklarla üretilen bu uydud, yanlış monte edilen güneş panelleri sebebiyle 15 yıllık ömrünü 3 yılda tüketmiş, sonucunda da fezanın derinliklerinde kaybolmuştur. Daha sonra ise bu uydunun 'milli'si yapılmış, kendisine son derece orijinal olan RASAT ismi uygun görülmüştür. 2011'de fırlatılarak yörüngeye oturtulan bu uydumuz ise, Göktürk-2'den bile daha 'yerli' bir uydud aslında. Şimdilik güzel güzel çalışmaya devam ediyor. Bu uydunun hikayesi de ilginç aslında. Zira RASAT uydud projesini gerçekleştiren ODTÜ'deki Enstitü Müdürü Uğur Leloğlu'nun, üç yardımcısıyla birlikte görevden alınmış olması, görevden alınan, TÜBİTAK'ı fiili olarak yöneten

ve Başkan Yardımcılığı görevinde bulunan Kıvanç Dinçer olması, Kıvanç Dinçer'in ise cemaat ile birlikte hareket ettiği ve AKP'li Ali Babacan'ın akrabası olması ve o TÜBİTAK Başkan Yardımcısının Göktürk-2'nin fırlatılması sırasında "Allah'ın izniyle uydumuz yörüngesine oturacak" beyanını vermiş olması gibi (Bilimsel kurumun bilimsel beklentisi) tuhaftan giderek fantastiğe kaçan bir skalada gerçekleşen olaylar var.

Göktürk-2'ye gelmeden önce Göktürk-1'i anlatmak lazım. Bir İtalyan/Fransız ortak teşebbüsü olan Telespazio şirketine sipariş verilen Göktürk-1 uydusunun, 2011'de fırlatılması planlanıyordu. Fakat askeri keşif uydusu olarak tasarlanan Göktürk-1'de kullanılacak olan kameraların bazı kritik parçalarını Telespazio'ya satan ülkenin İsrail olması, işleri bayağı karıştırdı. Zira İsrail, uydudan elde edilecek yüksek çözünürlüklü görüntülerin, kendisi için tehdit oluşturabileceği sebebiyle, uydunun İsrail toprakları üzerinden geçerken fotoğraf çekemeyeceği şartını koymaya kalkınca olanlar oldu. Aslen Göktürk-2'ye göre çok daha gelişmiş sistemlere sahip olan Göktürk-1, İsrail sebebiyle çıkan bu pürüz nedeniyle şimdilik tozlu raflardan çıkabilmiş değil, pek çıkacağı da benzemiyor.

Gelelim "yerli" uydumuza. Tayyip Erdoğan'a göre "Göktürk-2 yüzde 100 yerli üretim" ve dolayısıyla Türkiye dünyada uydusunu kendi yapan

25 ülke statüsüne geldi. Bu ülkede yalandan biri ölecek olsa idi herhalde ilk ölen o olurdu. "Yüzde yüz yerli" diye pazarladığı Göktürk-2'nin kame-rası Güney Kore'den, tepki tekerleri ABD'den, denge ve konum belirleme modülü İngiltere'den, manyetik tork çubukları Almanya'dan, itki sistemi İsrail'den ithal. Titreşim testleri Fransa'da yapıldı. Fırlatan zaten Çin (onu saklamaları mümkün olmadı). Kontrol merkezi de Norveç'te. Tabii tüm bunların yanı sıra, uydunun geliştirilmesinde yer alan, BİLSAT'tan RASAT'a, oradan da Göktürk-2'ye kadar bütün uydud projelerini, tüm sıkıntılara rağmen bir şekilde gerçekleştiren, bu konuda ciddi bir birikim elde etmiş, onlarca kalifiye ve tecrübeli mühendisi, bilim insanını, sırf "TÜBİTAK evrim kitapları yayınlamasın" diyerek, ya istifaya zorlayan ya da saçmasapan görev değişiklikleri ile sürgüne gönderen AKP hükümeti, kendi ayağına sıkamak deyiminin canlı bir örneği olarak karşımızda. Göktürk-2'nin fırlatma töreni sırasında, Tayyip Erdoğan'ın bizler tarafından hoş karşılanmaması sebebiyle törene geciktiği, bunun üzerine Çin'deki fırlatma üssüne bizim akhlevveller tarafından telefon açılıp "devletlümüz fırlatmaya gecekebilir, bir yarım saat erteleyelim şu fırlatmayı" şeklinde bir talepte bulunulduğu, Çinlilerin ise "manyak mısınız kardeşim, otobüs mü bu, bunun her tür hesaplaması yörüngeye oturması için yapıldı, fırlatıldığı saniyeyi bile değiştirsek yörüngeye oturamaz" şeklinde cevaplaması sonucunda geri adım atıldığı gibi bir rivayet de dolaşmakta. Bu zihniyet Göktürk-3'ü yapmaya kalkarsa, sanırım kafamıza düşmemesi için gerçekten tanrıya sığınmaktan başka çaremiz kalmayacak.

Cengiz Bozkurt, Emek Sineması protestosundan dönerken gazdan payına düşeni almış, 7 Nisan 2013.

“Yapılan haksızlık karşısında rektöründen, çalışanlarına, öğrencisine kadar tek vücut olacağını biliyordum, yanılmadım, gurur duyuyorum.

Altı senelik bir ODTÜ geçmişiniz var. Biraz bundan bahsedebilir misiniz?

1984-90 arasındaki yıllarımı ODTÜ’de geçirdim. Hayatımın en güzel yıllarıydı desem hiç abartmış olmam. Kampüsün içine girer girmez rahatladığım, beni geliştiren, nice arkadaşlıklarımı pekiştiren, ufukumun açıldığı, öğrettiği İngilizce sayesinde bana dünyayı küçülten, her adı geçtiğinde duygusallaştığım okulum, yuvam. Şu hayatta hala yapmaya devam ettiğim, (oyunculuk, tüplü dalış, kayak) her şeye başlatan yer. Nerdeyse 25 yıl geçmesine rağmen dünyanın dört bir tarafına yayılmış ODTÜ’deki arkadaşlarımla hala görüşüyoruz.

Türkiye’de genel olarak bir ODTÜ’lü algısı var, sizin için ODTÜ’lü olmak ne anlam ifade ediyor?

Siyasi görüşünüz ne olursa olsun akıl ve vicdan sahibi olmayı öğretiyor sanırım ODTÜ’lü olmak. Zamana, iktidarlara ya da güncel inip çıkmalara taviz vermeyen, eğilip bükülmeyen insan tipi.

Bildiğiniz gibi geçtiğimiz dönem Tayyip Erdoğan’ın ODTÜ’ye gelmesiyle ODTÜ uzunca bir süre ülke gündeminde önemli bir yere sahip oldu. Bir ODTÜ’lü olarak Tayyip Erdoğan’ın gelişyle başlayan süreci nasıl değerlendiriyorsunuz?

Daha öncede bir televizyon programında söylemiştim, yapılan haksızlık karşısında rektöründen, çalışanlarına, öğrencisine kadar tek vücut olacağını biliyordum, yanılmadım, gurur duyuyorum.

Sadece bu iktidar döneminde değil hiç bir iktidar döneminde ilkeli duruşundan taviz vermediğine tanık olmak, mirasına her zaman sahip çıkmayı gerektiriyor.

Bu süreçle gelişen boykotlar ve çeşitli eylemlilikler sonucu Devrim Stadyumunda Türkiye’deki birçok insanı yeniden heyecanlandıran, 68’deki havayı anımsatan görüntüler ortaya çıktı. Bu görüntüyle

karşılaştığımızda siz neler hissettiniz?

Gururlandım, onurlandım. ODTÜ’lü olduğumu bilen arkadaşlardan tebrikleri kabul ettim.

ODTÜ’de gelişen bu sürecin ardından gençlik hareketi, insanlar için yeniden bir umut olabileceğini gösterdi. Gençliğin üniversite mücadelesinin, Türkiye’nin geçtiği bu dönemi atlama konusundaki rolü sizce neler olur?

Çok büyük bir rolü olacağını düşünmüyorum... Söylediğiniz dönemlerde sadece kampüsteki siyasal çıkış yoktu, toplumun her kesiminde ve bölgesinde soldan yana esen bir rüzgar vardı. Türkiye’nin dört bir yanından insanlar kendi örgütlenmeleri için ODTÜ’lü öğrencilerden yardım istiyordu. Dünya’nın tamamında da böyle bir hava, iklim vardı. Günümüzde ülkenin sus pus edildiği dönemde ODTÜ’lülerin çıkışı ve duruşu psikolojik bir kırılma etkisi bırakabilir ama kendimizi kandırmayalım söylediğiniz öncül rolü oynaması bu dönemde pek mümkün görünmüyor. Yine de çok cesaretli ve bize yakışan ilkeli bir duruş sergiledik diye düşünüyorum.

Biraz da diziden bahsedelim. “Leyla ile Mecnun” çok büyük bir çıkış yakaladı. Siz bu başarıyı neye bağlıyorsunuz?

İşin çok bizden ve samimi anlatımına ve diline bağlıyorum. Yıllardır mizah dergileriyle büyümüş ama TV’de bunun hiç karşılığını görememiş esnek mizah anlayışına meyil etmiş bir kitle vardı. Biz o boşluğu doldurduk. Bizi her siyasi görüşten, sosyal katmandan ve yaştan insanlar izliyor. Onur Ünlü’nün yaratıcı, kıskırtıcı zekasının Burak Aksak’ın genç ve gerçeküstü mizah anlayışıyla buluşması patlayıcı bir enerji oluşturdu. Bunu da gerçekleştiren, ilk bölümünden itibaren çok sağlam arkamızda duran TRT’nin payı çok büyük. Dizimiz bir çok olumlu faktör sayesinde kendi dilini ve seyircisini kısa sürede yarattı.

Bir söyleşide Leyla ile Mecnun eve girerken ayakta bularını çıkarmanın dizisidir demiştim. Hala aynı şeyi söylüyorum.

Bir de Erdal Bakkal var tabi. Erdal bakkal gerçek hayatta çok sevimsiz olarak görülecek olsa da, insanlar bu karakteri çok benimsedi. Hatta son günlerde Osmangazi Üniversitesindeki bir yemekhane eyleminde “Çay Erdal Bakkal’da içilir.” repliği bir döviz olarak kullanıldı. Erdal Bakkal’ın bu kadar geniş bir çevre tarafından sahiplenilmesi konusunda ne düşünüyorsunuz?

Valla seyircimizin takdiri ve sevgisi, ne diyebilirim. Zayıflıklarını ve zaafalarını öne çıkardıkça seyircimiz tarafından daha çok benimseniyor. Çok insani bir durum.

“Leyla ile Mecnun”un yakaladığı bu başarıda set yaşantısının bir etkisi var mı? Setler de dizi kadar eğlenceli geçiyor mu?

Tabi ki her zaman eğlenceli geçmiyor. Set ortamı oldukça yorucu, yıpratıcı bir yerdir ama bu zamana kadar hiç gülmediğimiz kadar gülüyoruz elbette bu projede. Oyuncuların arasındaki sinerji bu işte tavan yapmış durumda.

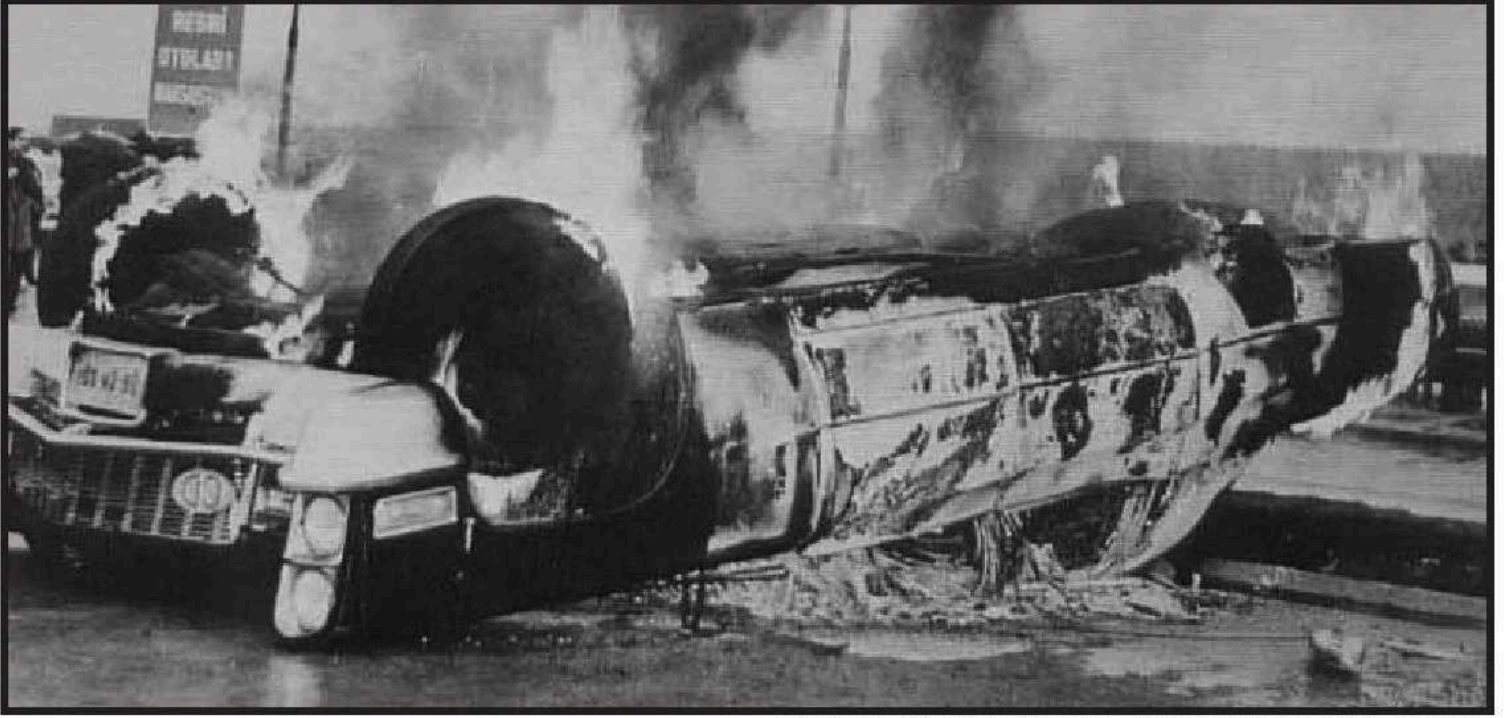
Setten söz açılmışken, oyuncuların dizi süreleri ve set çalışmalarının yoğunluğundan dolayı büyük sıkıntıları olduğunu duyuyoruz. Siz dizi süreleri ve set çalışma koşulları hakkında ne düşünüyorsunuz?

En kısa zamanda çözülmesi gereken öncelikli problemlerimiz bunlar.

Oyuncular Sendikası hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?

Oyuncular Sendikası’nın kurucuları arasındayım. Sendikamız yukarıda sözü geçen problemleri yok edebilmek için kuruldu zaten. İkinci yılıma girmek üzereyiz.

Yeni, dinamik, coşkulu, çabuk büyüyen bir sendika olduk. İlk hedefimiz bağlı çalışan olmak, ikinci hedefimiz setlerde çocuk oyuncuların durumun iyileştirilmesi olarak koyduk. Uluslararası bağlantılar kurduk ve FIA’nın üyesi olduk. Daha iyi yerlere getireceğimizi düşünüyorum.

Direnişin Ateşi ODTÜ'de Yakılıyor

18 Aralık'ta Tayyip Erdoğan'ın ODTÜ'ye gelmesiyle gelişen süreçte ODTÜ ülke gündeminde geniş yer tuttu. "Eğitimi Satan Emperyalist Savaş Çığırkını Tayyip ODTÜ'den defol" sloganıyla yürüyen öğrencilerin 6 saat boyunca polise direnmesi, devamında örgütlenen boykot, okulu terk etmeme eylemleri ODTÜ'nün kitlesel ve militan eylem çizgisiyle hala emperyalizme ve onun savaş politikalarına karşı direnişin merkezlerinden biri olmaya devam ettiğini bir kez daha gösterdi. ODTÜ'nün ateşi AKP'yi yakacak" "ODTÜ'nün ateşi sönmeyecek" sloganları tüm Türkiye'de yankılandı. ODTÜ gazetesi olarak o ateşin yakıldığı ilk zamanları hatırlamak adına tarihten bir kesiti sizlere sunuyoruz.

68 Kuşağı olarak adlandırılan dönemin öğrenci hareketi ağırlıklı olarak ABD emperyalizmi ve onun politikalarına karşı geliyordu. Türkiye'nin emperyalizmle kurduğu bağımlılık ilişkileri sonucunda ülkede açılan ABD üsleri, 6. Filonun kıyılarına uğraması ve Vietnam savaşına karşı gerçekleşen

eylemler öğrenci hareketinin temelini oluşturuyordu. 6. Filonun 18 Temmuz 1968'de denize dökülmesi dönemin simgesel eylemlerinden biriydi. Ülke tarihinde dönüm noktası olan eylemlerden bir diğeri ise ODTÜ'de Robert Kommer'in arabasının yakılmasıydı.

Vietnam'da CIA adına kitle pasifikasyonundan sorumlu Kommer 1968 Kasımında ABD Türkiye Büyükelçisi olarak atandı. Bu haber öğrenciler tarafından büyük tepkiyle karşılandı. 28 Kasım 1968 günü Kommer'in İstanbul Yeşilköy Havaalanı'na ineceği haber alınınca ODTÜ'de öğrenci dernekleri tarafından derslere girmeme kararı alındı. Üniversiteliler havaalanında Kommer'i protesto ettiler.

6 Ocak 1969 Pazartesi günü saat 13.00 de forsunada Amerikan bayrağı asılı siyah Chevrolet okuldan içeri giriyordu. "Vietnam Kasabı" Kommer kendine karşı gerçekleştirilen protestoların en yoğun olduğu yere, ODTÜ'ye gelerek adeta gövde gösterisi yapıyordu.

Haber alan 100 kadar öğrenci hemen rektörlüğün önünde toplanarak Kommer'i protesto etmeye başladılar. Aralarında Sinan Cemgil ve Hüseyin İnan'ın da bulunduğu öğrenciler önce arabayı devirmeye çalıştı. Fakat araba ağır olduğundan dolayı başarılı olamadılar. Daha sonra taşlarla arabanın camlarını kırmaya çalıştılar ama kırılmıyordu çünkü camları kurşun geçirmeyecek kadar sağlamdı. Bunun üzerine İbrahim Seven uzun kalın bir boru buldu ve boruyu arabanın altına sokarak arabayı devirmeyi başardı. Sonra benzin deposunu açtılar. Hüseyin İnan, Sinan Cemgil'in atkısını alarak deponun içine soktu ve tutuşturdu. Birkaç dakika sonra araba tamamen alev aldı. Yanan araç daha sonra bütün öğrenciler tarafından tamamen parçalara ayrıldı.

Olayın ardından Kommer dönemin dışişleri bakanıyla 2 saatlik bir görüşme yaptı. Görüşmenin sonunda dışişleri bakanlığı tarafından yapılan açıklamada olay kinanıyor, Kommer'in yanan arabasının zararının Türkiye tarafından karşılanacağı ve Türk-Amerikan ilişkilerinde herhangi bir değişiklik yapılmayacağı bildiriliyordu. Bu sırada ODTÜ rektörü gazetecilere verdiği demeçte, olaydan büyük üzüntü duyduğunu belirterek üniversiteye bir nezaket ziyaretinde bulunan Amerikan büyükelçisinin arabasının küçük bir öğrenci grubu tarafından önce taş-

lanıp sonra ters çevrilerek yakıldığını söylüyordu.

9 Ocak 1969 günü, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından Kommer'in arabasını yaktıkları iddiası ile 7 öğrenci hakkında tutuklama kararı çıkarıldı. Bu öğrenciler polis ve jandarma tarafından aranmaya başladı. Ayrıca okul yönetimi de bu öğrenciler hakkında soruşturma başlattı ve aranan öğrencileri yurttan attı.

Yapılan açıklamalara ve açılan soruşturmalara karşı ODTÜ'de 500 öğrenci rektörlük önünde eylem yaptı ve arabayı kendilerinin yaktığını söylediler. Ayrıca 3000 öğrenci de savcılığa gönderdikleri dilekçede arabayı kendilerinin yaktığını iddia ediyorlardı.

Arabayı yaktıkları şüphesiyle tutuklanan iki öğrenci, iki ülke arasındaki ilişkileri bozmaya çalışmakla yargılandılar. Fakat üç ay sonra serbest bırakıldılar. Olay bütün ülkede ve dünyada büyük yankı uyandırdı. Kommer yedi ay sonra 7 Mayıs 1969'da görevinden alındı.

Emperyalistlerin özel yasalar çıkartarak ucuz mühendis yetiştirmek amacıyla açtıkları üniversitede yanan yalnızca Kommer'in arabası değildi. O gün emperyalizme karşı direnişin ateşi yakılıyordu. Yakılan o ateş hiç ummadıkları zamanda karşılarına yeniden çıkıyor emperyalistlerin, her gün daha fazla büyüyerek...

ODTÜ Fotoğraf Şenliği

Fotoğraf, resim, sinema, edebiyat, siyaset, sosyoloji ve felsefe gibi çeşitli sosyal bilim ve sanat dallarından konuşmacıların katıldığı, görme, imge ve algı üzerine söyleşi ve sunumlar üzerinden bu konuların fotoğraf ile ilişkisinin irdeleneceği bir tartışma platformu yaratmayı hedefleyen etkinlik boyunca ODTÜ AFT ve diğer amatör fotoğrafçılık topluluklarının/oluşumlarının katılımıyla oluşan fotoğraf sergileri ODTÜ Mimarlık Amfisi'nde sanatseverlerle buluştu.

ODTÜ Geleneksel Rock Şenliği

Her sene geleneksel olarak mart ayında ve Mimarlık Amfisi'nde düzenlenen ODTÜ MT Rock Şenliği'nin bu sene 18'incisi düzenlendi.

Toplamda 13 grubun sahne aldığı etkinlik 4 gün sürdü.

Rock Şenliği, Ankara'da "Rock Müzik" adına düzenlenen en eski festivallerden biri olması nedeniyle artık Ankaralı dinleyicilerin aklında bir yer edinmiş ve beklenen bir festivale dönüşmüş durumda. Şenliğin asıl amacı profesyonel gruplarla amatör grupları aynı sahnede ağırlamak ve kendi müziğinin peşinden giden amatör beste gruplarına destek vermektir. Şenlik dahilinde bu sene de Ankara'da pek sık izleyemeyeceğiniz profesyonel grupları, daha önce de şenliğimizde yer alan ve artık albüm çıkarma aşamasında olan yarı profesyonel grupları ve ayrıca muhtemelen daha önce dinlemediğiniz beste ve proje gruplarını izleyeceksiniz.

Çok Bekledik!

ODTÜ Asistan Dayanışması geleceksizliğe ve güvencesizliğe karşı mücadelelerine hız kesmeden devam ediyorlar. Rektörle görüşme taleplerine yanıt alamayan asistanlar "Çok bekledik yanıt gelmeyince biz gelelim dedik" diyerek Rektörlük önünde bir eylem gerçekleştirdi.

Yaklaşık dört aydan beri güvencesizlik ve geleceksizlik sorunlarına karşı mücadele eden ODTÜ'lü asistanlar Rektörlükle görüşme taleplerine olumlu bir

yanıt alamayınca eyleme geçme kararı aldılar. Rektörlük önüne yürüyen asistanların basın açıklamasında İTÜ'de yaşanan süreç de değinerek "Yakın zamanda İTÜ'de tanık olduğumuz gibi toplu bir şekilde asistan kıyımını görmüyor olmamız, ODTÜ'de sürecin farklı işlediği anlamına gelmiyor. Zamana yayılmış, parça parça asistan kıyımını resmin bütününe görmemizi engellese de, kaç arkadaşımızın hayatının dağıldığını biliyoruz." denildi.

ODTÜ'de asistan olmanın ne türlü sorunlar yarattığını "Bugün ODTÜ'de araştırma görevlisi olmak; güvencesizlik tehdidi altında ya da senet baskısıyla akademik çalışma yapmaya uğraşmaktır. Türlü sorunlarla tek başına mücadele edip aldığı doktora diploması "sayesinde" işsiz kalmaya "hak kazanmak"tır. Milyon TL'lik projelerde "girdi" olarak işlev gören kadrosuz ve geçici bir işgücü olmaya zorlanmaktadır. ODTÜ'de asistanlar farklı kadrolar altında çalıştırılırlar, farklı idari ve hukuki pratikler nedeniyle sorunlarına çözüm, taleplerine muhatap bulamazlar." şeklinde ifade eden asistanlar ODTÜ Rektörlüğü'nün bu soruna duyarsızlığını da açıkladılar. Asistanlar

ODTÜ FOTOĞRAF ŞENLİĞİ '13

18 - 20 Mart
Mimarlık Fakültesi

son olarak talepleri karşılanana kadar mücadele edeceklerini belirttiler.

RedHack ODTÜ'de

ODTÜ Sosyalist Düşünce Topluluğu öğrencileri İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi salonunda, siber eylemleri ile ses getiren RedHack üyelerini öğrencilerle buluşturdu. Etkinlikte önce Bağımsız Sinema Merkezi tarafından hazırlanan "RED" belgeselinin gösterimi yapıldı. Ardından RedHack'in "Mahir" kod adlı üyesi internetin üzerinden canlı olarak salona bağlandı. Söyleşinin ardından ODTÜ'lüler, yaşamını yitiren Venezuela'nın sosyalist lideri Hugo Chavez'i akşam karanlığında Devrim Stadi'na ateşle yazdıkları "Viva Chavez" yazısıyla andı.

Gençlik Filmleri Festivali

Uluslararası Gençlik Filmleri Festivali bu yıl barış temasıyla perdelerini araladı. Kolektif Sinema ve festival gönüllülerinin bu yıl üçüncüsünü yaptığı festivale ev sahipliği yapacak iller ise artmaya devam ediyor. Festival, sınırları aşarak Kıbrıs'ın Kuzeyini de durakları arasına kattı.

Gençliğin sesini perdeye yansıtmaya 2010 yılında başlayan festival bu yıl filmlerini "barış"a armağan etti. Savaşın kol gezdiği, devletlerin çıkarları uğruna halkların birbirlerine düşman olmaya zorlandığı dünyamızda, halkların kardeşliğini savunmak için bu sefer de barışın sesi perdeye yansıdı. Savaş çığırtkanlığının giderek arttığı günümüzde; ülkesinden göç ettirilenleri, sınırda her an silahlar altında yaşamaya zorlananları, cumartesi kentine kendine mesken edinen anneleri ve savaştan "nasibini"

alan nicelerinin sesini duyurmak için festival bu yıl "3-2-1 Barış!" dedi.

Bu yıl barış temasıyla yola çıkan festivalin önemini bir kat daha arttıran bir gelişme de, savaşı yakından hissedilen Hatay ve Diyarbakır'ın da bu temayla festivale ilk kez ev sahipliği yapmış olması. Gençlik üzerinde sinemanın bir tüketim aracı haline getirilmesine karşı festivali sponsorsuz-yarışmasız yapan Kolektif Sinema bu yıl genç yönetmenlere "Filmini çek, barışa armağan et." diyerek seslendi. Bu filmler festivalde "Genç yönetmenlerden kısa filmler" başlığı altında üniversitelerle buluştu. "Barış"ın çığlığını ülkenin dört bir yanında yükseltmeye hazırlanan festival bu yıl listesine Adana, Erzurum, Hatay, Konya, Aydın, Diyarbakır gibi illeri ekleyerek daha fazla üniversiteyle buluştu. Festival programında 26 uzun metrajlı film, 9 kısa filmin yanı sıra Hisar Kısa Film Seçkisi ve Kolektif Sinema'nın üretimleri de yer buldu.

ODTÜ Sanat 14

ODTÜ Sanat 14 başlıyor. ODTÜ, Ankaralıları, 22 Mart - 21 Nisan 2013 tarihleri arasında Kültür Kongre Merkezi'nde açılacak sergiyi izlemeye ve gerçekleştirecek konserlere, tiyatrolara, film gösterimlerine, atölye çalışmalarına ve söyleşilere katılmaya davet ediyor.

ODTÜ Sanat 14 bu sene 36 sanatçının yetmişden fazla yaptığı bir ay süre ile kampüste sergilenecek. Sergiye eşlik edecek İdil Biret, Ahmet Kancı, Ayhan Sici- moğlu & Latin All Stars, Ekrem Öztan-Saffet Bayka, Emre Şen-Eskişehir Belediye Orkestrası, Emrehan Halıcı ve Ankara Müzisyenleri, Tango +, Hava Kuvvetleri Badosu ve Cazin Kartalları Orkestrası, Ceyhan Güneş-Mavi Siyah Flamenko, String Inspirations Quintet konserlerine; Sanat, Eşeğin Gölgesi, Yastık Adam, Bir Delinin Hatıra Defteri tiyatro oyunlarına; "Kent" konulu söyleşiye; Hasan Pekmezci atölye çalışmasına; Arda Boyları modern dans gösterisine; Gözetleme Kulesi film gösterimine sizleri bekliyoruz

Tarih: 22 Mart - 21 Nisan

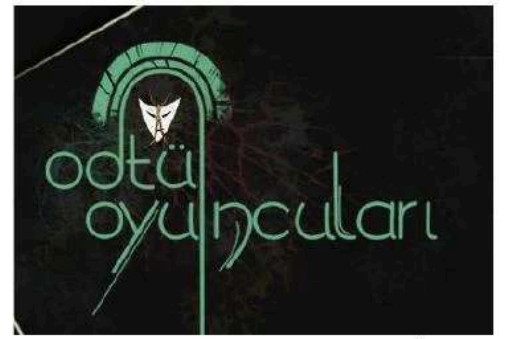
Yer: Kültür ve Kongre Merkezi

Şenlik '13

Amatör tiyatro toplulukları olarak; Popüler Kültür egemenliğindeki değerlerin, insanları emek veren, üreten, kendi geleceğini belirleme sürecinde etkin rol alan bireyler yerine, edilgen tüketicilere dönüştürdüğü bir dönemde, toplumsal sorumluluklarımızın ayırtına varmalıyız.

Binlerce insanın Ortadoğu'da, dünyanın kayıtsız bakışları altında katıldığı, ülkelerin içine düştükleri zaafardan yararlanılarak kolaylıkla satın alınabildiği, çok uluslu sermayenin maksimum kazanç ideolojisi gölgesinde halkların giderek yoksullaştığı, özgür ve onurlu yaşamının imkansızlaştığı bugünlerde, sanatın işlevinin yeniden düşünülmesi gerektiğine inanıyoruz.

Seyirci toplama kaygısının biçimlendirdiği Özel Ti-

yatrolar ve misyonları giderek belirsizleşen Ödenekli Tiyatroların ağırlığını koyduğu günümüz tiyatro ortamından kaygı duyan herkes için, ODTÜ Tiyatro Şenliği'nin bir platform oluşturmasını istiyoruz. Bu şenliğin, geniş kitleleri oyalamak, yalnızca eğlen-dirmek, vakit geçirmek, haz pazarlamaya katkıda bulunmak yerine, tüm tiyatro dostlarını özgürce düşünmek, tartışmak, araştırmak ve üretmek için bir araya getirmesini diliyoruz.

Tarih: 26 Nisan - 6 Mayıs

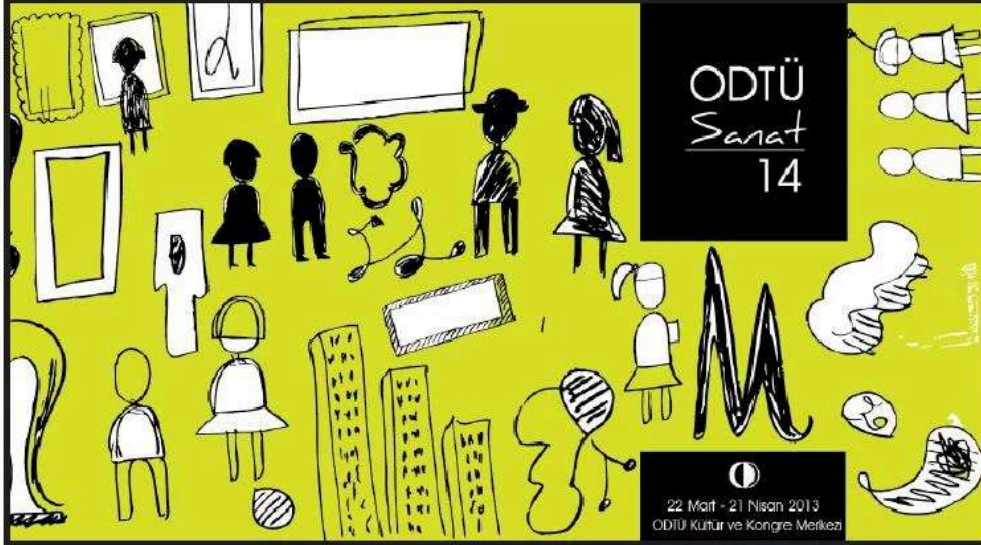
Yer: Mimarlık Amfisi

METUCON

ODTÜ Bilim Kurgu ve Fantazi Topluluğunun her sene düzenlediği METUCON bu sene 17.si ile karşınızda! Her tür evren ve sistemin etrafında dönen masaüstü ve canlandırmalı rol yapma oyunları, çeşitli panayır aktiviteleri, tüm misafirlerin ilgisini çekecek kitaplar, maketler, süs eşyaları ve kostümlü partisi ile METUCON Türkiye'nin dört bir yanından gelen bilim kurgu ve fantazi tutkunlarına her sene olduğu gibi yine unutulmaz hatıralar yaşama olanağı sunuyor!

ODTÜ yerleşkesinde yapılacak olan METUCON 2013'in 20-21 Nisan tarihlerinde gerçekleşecektir.

Tarih: 20 - 21 Nisan

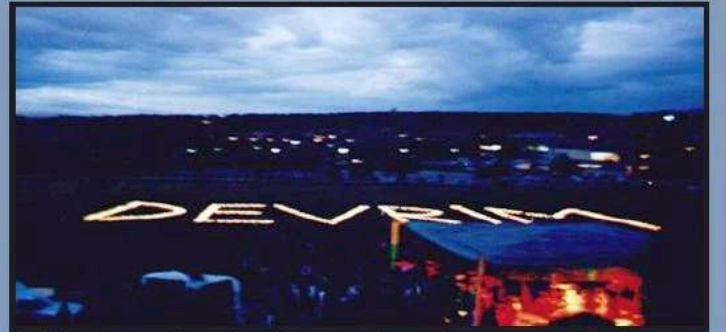
ODTÜ Bahar Şenliği 2013

ODTÜ Uluslararası Bahar Şenliği, ülkemizde bir ilk, okulumuzda bir ilk ve en önemlisi tüm ODTÜ topluluklarının, dolayısı ile ODTÜ öğrencisinin emeğiyle yaratılan bir değer.

Baharın gelişini coşkuyla karşılamak, onu doyusya yaşamak değişik topluluklarda sıkça görülen bir tören, gelenek. ODTÜ öğrencisi de bu sevincini dışa vurmak için, en güzelini yapmış 25 yıl önce ve kendi gelenegini yaratmış; yani ODTÜ Uluslararası Bahar Şenliği'ni.

Uluslararası Gençlik Topluluğu'nun önyak olduğu bu etkinlik 1986 yılında düzenlenmiş ilk defa. Sonrasında tüm Ankara'ya yayılmış ve denmiş ki şenliğimiz için "Başkente her bahar yeni bir soluk getiren renkli bir rüya", ardından da bütün ülke duymuş şenliğimizin namını. Örnek olmuş bu ülkenin üniversite gençliği için; çünkü ODTÜ Uluslararası Bahar Şenliği, gençliğin hayallerini gerçekleştirdiği, hayallerin özgür kılındığı bir platform olarak doğmuş ve o özelliğini kaybetmeden de gelmiş bu günlere...

Yıllar boyunca ODTÜ öğrencisi emeğini yaratıma dönüştürmüş, hayal gücünün sınır tanımadığını Bahar Şenlikleri için yarattığı et-

kinliklerle kanıtlamıştır. Panayır alanını kurmuş, orada doyusya eğlenirken müziğin coşkusuyla, emeğini arkadaşlarıyla paylaşmayı bilmiştir; Uluslararası Fuar'ı düzenlemiş, ODTÜ'nün çok uluslu yapısına kardeşlik harcını koymuştur. Bunun yanında dans gösterileri, yemek fuarı, tiyatrolar, sergiler, paneller, film gösterimleri, yarışmalar gibi birçok etkinliğe can vermiş; kısacası dostluk ve kardeşliğe dayalı beraberliğimizi pekiştirmek için ODTÜ Uluslararası Bahar Şenliği'nin ruhunu yaratmıştır.

Tarih: 7-11 Mayıs

 /gazeteodtu /gazeteodtu gazeteodtu@gmail.com